Hayat

SAYI: 19
4 MAYIS 1961
125 KURUŞ

Bu Sayıda:

Renkli Moda Albümü

EN YÜKSEK

* New York'ta bulunan, 381 metre irtifaında, 102 katlı "Empire State Building", dünyanın en yüksek binasıdır.

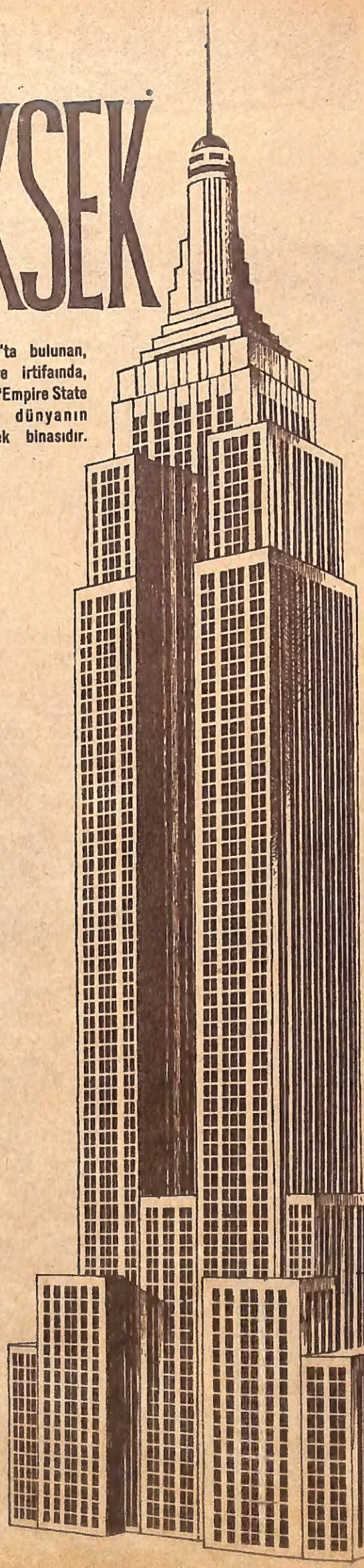

Türkiye iş Bankası, tasarruf sahiplerine EN YÜKSEK ikramiye plânını takdim eden bankadır

9 Milyon lira tutarındaki 1961 ikramiye plânının 7 Milyonu henüz talihlilerini bekliyor. Tasarruflarınızı İŞ Bankasında toplıyarak senenin bu en zengin ikramiye plânından istifade ediniz... ayrıca % 6,5'a kadar faiz alırsınız.

Vadesiz hesaplarda her 200 liraya, vadeli hesaplarda her 100 liraya ayrı bir kur'a numarası verilir. Kur'a numaralarınızı keşidelerden 15 gün evvel hesabınızın bulunduğu şubeden öğrenebilirsiniz.

1961 de

9 MİLYON

FAAL d - 714

İŞ BANKASI

PARANIZIN... İSTİKBALİNİZİN EMNİYETİ

Bu mecmua «Basın Ahlâk Yasası» na uymağı kabul etmiştir.

BRIGITTE BARDOT
(Fotoğraf: Unifrance Film)

HAFTALIK MECMUA

YIL: 6 SIRA No.: 239
SAYI: 19 CİLT: I 1961

SAHİBİ : Şevket RADO
Telefon : 22 52 50

NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES
Telefon : 22 29 19

YAZI HEYETİ :
Sadun Altuna, Fikret Arıt, Hikmet Andaç, Orhan Tahsin, Kemaleddin Tuğcu, Turgut Etingü, Adnan Erim, Muallâ Bayraktar, İhsan Tayşılı, Turgut Bıçakçıoğlu. **Resim:** Ayhan Erer. **Fotoğraf:** İnal Tengizman, Erol Dernek, Necdet İşler. **Ankara Bürosu:** Ulus Meydanı, Hükümet Cad. No. 1, Kat 5. Yılmaz Çetiner, Foto Ozan Sağdıç. **Telefon: 10 67 24.** **Ajanslar:** Associated Press - United Press - Keystone - T. Haberler Ajansı - Ajans Ekspres.

BU SAYIDA MESUL MÜDÜR :
Sadun ALTUNA

TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibaş hakkı mahfuzdur. Gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.

BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi, Divanyolu Türbedar sokak No: 22 İstanbul. **Santral : 22 48 88**

MUHASEBE VE ABONE :
Telefon : 27 49 52 Cağaloğlu, Çatalçeşme sokak, Aydınlık Han, Kat 2.

İLÂNLAR :
Türk Basın Birliği Resmi İlânlar Limited Ortaklığından verilen, tekniğimize uygun her türlü ilân alınır.

ABONE ŞARTLARI :
(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.
Yabancı memleketler için 100 T. Lirası karşılığı (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £
Kıbrısta satış fiatı: 100 mil

Hayat mecmuası yabancı memleketlerde Dolâr olarak 15 Cent'e, İngiliz Lirası olarak 1 Shilling'e veya bunların karşılığı olan fiatla satılır. Abone olmak istiyenler yukarıda yazılı Dolâr veya İngiliz Lirasını T. C. Merkez Bankası vasıtasiyle adresimize gönderdikleri takdirde mecmualarını muntazaman alırlar. Uçakla gönderilecek abonelerden uçak posta masrafı ayrıca tahsil edilir.

Ömrü Boyunca Tek Arzusu Bu Anı Görmekti

Beş defa evlenen Clark Gable'in tek isteği bir çocuk sahibi olmaktı. Nihayet son karısı Kay'den bir çocuğu oldu. Ama «Beyaz Perdenin Kıralı» beş ay önce öldü ve bütün ömrünce görmeyi çok arzuladığı oğlunu göremedi. Yukarıdaki fotoğraf yayınlanınca bütün Amerikalılar: «Tıpkı babası!» dediler. Hele kocaman kulakları aynen babasının kulaklarıydı. Şimdi Kay Gable çok mesut. Yeniden hayatı sevmeğe, gülümsemeğe başladı. Büyük bir acıdan kısa bir zamanda büyük bir mutluluğa erişen Kay: «Artık yalnız değilim» diyor.

FIRTINALI AY

Nisan ayı, dünya sulhünü tehdid eder mahiyette olaylarla dolu olarak geçti. Laos'taki iç harb kızışırken, Amerika kıtasında Castro aleyhtarları Küba'ya çıkartma yaptılar. Cezayir'de de dört emekli general Fransız hükümetine karşı ayaklandı. Fakat nisan sonunda bulutlar dağıldı. Laos'ta taraflar ateş kes müzakeresine giriştiler. Castro, Küba'da duruma hâkim oldu. Cezayir'de de âsiler sindiler.

CEZAYİR'DE

Yanda fotoğrafları görülen dört general, Fransa Cumhurbaşkanı de Gaulle'e karşı ayaklanarak Cezayir'de iktidarı ele geçirmişlerdi. Bunun üzerine de Gaulle bir hitabede bulunarak âsi generallerin hareketini takbih etmişti. Kennedy, Macmillan ve Adenauer, de Gaulle'ü destekliyeceklerini açıkladılar. İsyan bastırılınca ilk teslim alınan general Challe oldu.

EDMOND JOUHAUD

MAURICE CHALLE

ANDRE ZELLER

RAOUL SALAN

Âsi generallerin emirlerindeki paraşütçü birliklerinin geniş çapta bir indirme yapacakları haberi üzerine Paris'teki sivillerden «Vatandaş Ordusu» adı altında 4 bin kişilik bir milis kuvveti kuruldu.

Cezayir'de kansız bir darbe yapan âsi generallerin güvendikleri en büyük kuvvet paraşütçü birlikleriydi. Bir ara 1.500 paraşütçünün Fransayı istilâ edeceklerine dair bir haber çıkmış, fakat sonradan Cezayir radyosu bu haberi kesin olarak yalanlıyarak şu bildiriyi yayınlamıştı: «Cezayir'deki Fransız ordusunun anavatanı istilâya niyeti yoktur. Hareketin tek amacı Cezayir'in Fransız kalmasıdır.» De Gaulle'ün sert nutkundan sonra Fransız Başbakanı Debré de cumhurbaşkanının sözlerini tekrarlıyarak alınacak ilk tedbirin iktisadi abluka olacağını açıklamıştı. Daha sonra olaylar gelişmiş ve Fransız hükümeti aldığı yeni bir kararla Fransız donanmasını Cezayir'e sevketmişti. Ayrıca ilk günlerin karışıklığı ve heyecanı ortasında Paris sokaklarında tanklar devriye gezmişti. Bu olay birkaç gün için Fransa'yı ikiye ayırdı. Fransa'da ve Cezayir'de heyecan hâd raddeye gelmişti. Bilhassa Paris'te fevkalâde tedbirler alınmıştı. Orly hava alanı uçak trafiğine kapatılmıştı. Fakat isyan bastırılınca her şey normal haline avdet etti. Bununla beraber Cezayir meselesi tam olarak halledilmiş sayılmazdı. Yukarıdaki fotoğrafta Cezayir'deki paraşütçü birliklerine mensup erler, yandaki fotoğrafta ise Paris'te İnvalides meydanından geçen tanklar görülüyor...

Cezayir'deki isyan bastırıldıktan bir gün sonra, isyanın liderlerinden general Challe teslim olmuş ve Paris'e getirilmişti. Fotoğrafta, teslim olduktan sonra bir memurla konuşurken pipo içen âsî general görülüyor.

KÜBA'DA

Son günlerde yalnız Cezayir karışmadı, Küba'da iki kuvvet karşı karşıya geldi. Küba'dan kaçanlar ve sürgün edilenler birleşerek Castro'ya karşı cephe aldılar ve büyük bir istilâ hareketine giriştiler. Rusların Castro'ya yardıma hazır oldukları söylentisi ortaya çıktı. O zaman Amerika Cumhurbaşkanı Kennedy sesini yükseltti ve Küba hareketi biraz durulur gibi oldu. Fotoğrafta bu kaynaşma esnasında Castro'nun arkadaşlariyle yaptığı bir toplantı görülüyor.

LAOS'TA

Karışıklıkların senelerden beri devam ettiği ve bir müddettir Doğu ve Batı devletlerinin kendi görüşlerini savundukları bir gösteri sahası halini alan Laos, son Küba ve Cezayir olaylarından sonra ikinci plânda kalır gibi oldu. İngiliz ve Sovyetlerin ateş kesme talebi durumdaki gerginliği biraz hafifletmişse de, otuz muhtelif kabileden meydana gelen ve değişik dillerin kullanıldığı bir topluluğun yaşadığı bu topraklarda sükûnet kolayca avdet edemiyecektir.

Sohbet KÖŞESİ

SİZ DE BİR İNSAN YETİŞTİRİNİZ!

PEK ÇOK insan ziyan ediyoruz. Halbuki bizim her şeyden fazla insana, iyi yetişmiş insana ihtiyacımız var. Bu topraklar iyi yetişmiş insanlarla kalkınabilir. İyi bir ağaç gibi iyi bir insan da bakımla, ihtimamla yetişir, kendi kendine yetişmez. Gelgelelim bizim insanlarımız tesadüfen yetişiyor. «Saldım çayıra, Mevlâm kayıra» sistemi ile insan yetişebilir mi?

İzmirden bir okuyucum şubat ayında bana gönderdiği bir mektupta şöyle bir vaka anlatıyordu: «Kış gününün dondurucu sabah ayazı. Saat sekizde çalışmakta olduğum binanın kapısından içeri gireceğim sırada yanımdan 10-12 yaşlarında nur topu gibi güzel, fakat pejmürde kıyafetli bir çocuk geçti. İçim sızlıyarak içeri girdim ama, dayanamadım, tekrar dışarı çıkarak çocuğu çağırdım. Soğuktan titriyordu. Yanıma alıp büroma götürdüm, kaloriferin yanına oturttum. Nenin nesi olduğunu sordum. Bilmem doğru, bilmem yanlış, bana şunları anlattı:

«Annemi hiç görmedim. Ankaranın bir köyünde babamın yanında, üvey annem ve diğer kardeşimle oturuyorduk. Ağabeyim bir gün kalkıp İstanbula, çalışmaya gitti. Bir müddet sonra ben de üvey annemin yaptıklarına dayanamıyarak, İstanbulda hamallık ettiğini duyduğum ağabeyimin yanına gittim. Beni Kızıltoprakta bir ailenin evine verdiler. Onların yanında hem bahçıvanlık yapıyor, hem de gündüzleri mektebe gidiyordum. Üçüncü sınıfa kadar okudum. İkmale kalınca çantamı bırakıp okuldan kaçtım. Ağabeyimin yanında çalıştım. Bir gün eve geldiğim zaman ağabeyimin İzmire gittiğini söylediler. Ben de otobüs şoförlerine yalvararak dün buraya geldim. Bütün gün ağabeyimi aradım. Polise sordum, bulamadım. Dün geceyi bir sandalın içinde geçirdim. Üstüm başım su içinde kaldı. Şimdi de yine ağabeyimi aramaya gidiyordum. Siz çağırdınız...»

Hikâyenin alt tarafı daha hazin. İyi kalbli okuyucumuz bu çocuğu kurtarmak, bir himaye altına koymak için baş vurmadık yer bırakmıyor. Kimse alâkadar olmuyor. Nihayet İzmir valisinin işi ele almasiyle çocuk bir yurda yerleştirilebiliyor.

Eğer ortada kalan bir çocuktan ibaret olsaydı mesele mühim değildi. «İşte nihayet o da bir yere yerleştirilmiş» der, geçerdik. Fakat bunun gibi binlerce, on binlerce çocuğun ya mesuliyetini müdrik olmıyan bir babanın hatası, ya annenin çaresizlikler içinde kalması veya merhametsiz bir üvey annenin zulmiyle sokaklara düştüğünü bilmemiz, hepimizi, bu insan kırımı faciasının üzerine düşmeye mecbur ediyor.

Türkiyede nüfusun büyük bir süratle artması felâket değildir; fakat dünyaya gelen çocukların birer avare, birer zararlı insan halini almaları, geleceğimiz bakımından büyük bir tehlikedir. Bu tehlikeyi önlemek, bir istihsal unsuru, faydalı bir insan olarak yetişmeleri pekâlâ mümkün olan bu çocukları avareler, tahrib edici mahlûklar haline getiren yolu kapamak bizim için katî bir zarurettir.

Onun için her şeyi devletten beklemiyerek kendimiz de harekete geçelim. Binlerce çocuksuz aile Allahtan bir çocuk beklemektedir. Halbuki Allah bu çocukları göndermiştir. Onlardan hiç değilse birine el uzatan hem evlât sahibi olur, hem de memleketi evlât sahibi eder. Bir çocuk büyütmenin zevkini tatmak ne kadar güzel şeyse memlekete faydalı bir insan yetiştirmiş olmak ondan daha büyük bir mazhariyettir ve insana erişilmez bir saadet temin eder.

ŞEVKET RADO

GÖNÜL POSTASI

YA O, YA ÖTEKİ

Bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«Ben aşkın iradeden daha kuvvetli olduğuna inanıyorum. Acaba bu, iradenin zayıflığından mı ileri geliyor?»

Hayır, aşkın kuvvetinden olsa gerek!

—

GÖRMEDEN ATIŞ

Bir okuyucumuz yazıyor:

«26 yaşında yakışıklı bir mühendisim. Sadece sesi dolayısiyle radyo spikerlerinden bir kıza görmeden âşık oldum. Acaba bu kızla evlenirsek mesut olur muyuz, dersiniz?»

Askerlikte görmeden atışların hesabı vardır. Gayet isabetli neticeler verir. Siz mühendis olduğunuza göre görmeden âşık olmanın hesabını bulmanız lâzım. Eğer bu hesabı doğru çıkarabilirseniz, elbette mesut olursunuz.

—

DÜŞÜNMEK İYİDİR

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Beş ay evvel deliler gibi sevdiğim bir kız bir buçuk ay evvel başka bir vilâyete nakletti. Giderken bana mektup yazacağını tekrar tekrar vadettiği halde hiç mektup göndermiyor. Ne oldu dersiniz?»

Beş ay evvel deliler gibi seviyordun, şimdi akıllılar gibi düşün bakalım. Bu işin sonu gelmiyeceğini anlarsın belki.

—

TEDBİRLİ OLMAK LÂZIM

Bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«Yaşım 20. Bundan bir müddet evvel komşumuz olan bir gençle birbirimizi sevdik. Şimdi genç askere gitti. Bizim evin adresine mektup gönderecek diye ödüm kopuyor. Ailem bu mektupları yakalarsa ben mahvolurum. Ne yapmam lâzım?»

Derhal ailenizi vaziyetten haberdar ediniz. Kopacak kıyametleri bu suretle vaktinden evvel önlemiş olursunuz.

—

NİYET OLMAYINCA

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Askerliğimi yeni bitirdim. Mahallemizden iki kız beni seviyor, fakat ben ikisini de sevmiyorum. Zaten evlenmeye de niyetim yok. Ne yapmam gerekiyor?»

Selâmı sabahı kesip işine bak, olur biter.

—

BU KADARI ÇOK DEĞİL

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Ben bir Alman kiziyle mektuplaşıyorum. Kendisiyle evlenebilmem için ailem onun ailesinin bir fotoğrafını istedi. Fakat kız böyle bir fotoğrafı bir türlü göndermiyor. Ne yapayım?»

Aileniz haklı. Kızın, anasının, babasının resimlerini olsun görmeden nasıl rıza göstersinler! Bu kadarcık hakları yok mu?

—

İŞİN RAHAT TARAFI

Okuyucularımızdan iki ahbap çavuşlar yazıyor:

«Şimdiye kadar kitaplarda, mecmualarda aşka, sevgiye dair birçok şey okuduk. Zamane kızlarına hiç itimadımız yok. Boşuna yorgunluk ve üzüntü. Biz karar verdik: Ne sevmek istiyoruz, ne de sevilmek. Sizin fikriniz nedir?»

Siz bilirsiniz. Eğer bunu yapabilirseniz cidden rahat edersiniz.

KIRK YIL BİR

40 YIL ÖNCE — O zaman Fahire Hanım henüz 20 sindeydi. Refik Bey 28 yaşındaydı. Çocukları Hayrettin ise 5 yaşında bir çocuktu.

Herkes evlenmek istiyor ve herkes evleniyor. Fakat acaba kırk yıl bir yastıkta kocayabiliyor mu? Mecmuamız evlilikte saadetin sırlarını ara-

YARIM ASIRLIK

RÖPORTAJ: ORHAN TAHSİ

GÜNEŞ doğuya yakındı. Koyu gri bulutlar doğuya gidiyor, yağmur çiseliyordu. Kuzeybatıdan esen rüzgâr, yağmur damlacıklarını evlerin camlarına serpiyordu. Köşedeki bahçeli, pembe evin camları da damla damlaydı... Camın önünde, saçları ensesine dökülmüş ince yüzlü bir adamla, eski bir güzelliğin izleri hâlâ yüz çizgilerinde görülen bir hanım oturuyordu. Kuzeye bakan odanın üç yanı, Doğunun en güzel duvar süsü, eski yazı tablolarla süslenmişti... Radyonun üzerine, bir Doğu masalının, bebeklerden yapılmış güzel bir kompozisyonu konulmuştu... Uzun saçlı adam radyonun düğmesini çevirdi. Odayı, içli bir alaturka şarkı doldurdu. «Gece doğmuş benim baht-ı siyahım»... Kadın, yanında oturan adamın saçlarını okşadı:

— Severim bu şarkıyı, dedi. Karanlığı, kapalı havayı sevenlerin şarkısıdır. Yağışlı, karanlık havaların insanı saadete yaklaştırdığına inanıyorum.

Uzun saçlı adam:

— Açık havalar, insanın gönlüne ışık tutar, dedi... Elli yıldır, havalar bir bozar, bir açar. Ve elli yıldır biz seninle «hangi hava güzeldir» diye tartışırız...

Odanın kapısı, bu cümlenin üzerine açıldı. İçeriye, ikisi de güzel, ikisi de uzun boylu, ikisi de sarışın, iki genç kız girdi. Ellerinde birer paket vardı. Kızlardan biri:

— Sevgili anne ve babamızın 49 uncu evlilik yıllarını kutlarız, diye söze başladı. Ablam ve ben size, iki küçük hediye sunuyoruz. Ağabeyimiz de bir telgraf göndermiş...

Paketleri, kadınla erkeğin önündeki alçak masanın üzerine bıraktılar. Telgrafı uzattılar. İnce yüzlü adam telgrafı açtı, yüksek sesle okudu:

Refik Fersan ve Fahire Fersan
Levent Caddesi No. 24, İstanbul

Anne ve babacığım, evliliğinizin 49 uncu yılını candan kutlarım. Sizin ellerinizden, kardeşlerim Füruzun ve Melek'in de gözlerinden öperim.

Oğlunuz Hayrettin Fersan

Sonra paketleri açtı. Birinden, «karı - koca» bebek kompozisyonu, ötekinden de tahta bir tabak çıktı. «Karı - koca» kompozisyonu, ünlü Amerikan karikatüristi Vern Greene'in iki tipinden alınmıştı. Türk gazetelerinde, «Şaban» ve «Tonton Güngörmüşler» diye yayınlanan bu iki tip, klâsik karı - koca uyuşmazlığını canlandırırdı. Tahta tabağın ortasına ise, eski yazı ile «Saadet» kelimesi yazılmıştı.

Refik Fersan ile Fahire Fersan gülümsediler. Bu sırada, radyo hoparlöründen spikerin anonsu duyuldu: «Geçiş taksimini dinlediniz. Şimdi Süheylâ Gürses, Refik Fersan'ın gülizar şarkısını okuyacak. Sabah güneş doğarken kirpiklerin açılır, iki yeşil güneşle gönlüme nur saçılır».

Fahire Fersan'ın yeşil gözleri ıslanmıştı. Refik Fersan:

— Radyo da, evliliğimizin yıl dönümüne katılıyor, dedi. Senin için beste lediğim şarkıların en güzeliydi bu...

Pencereden dışarıya baktı. Güneş batıya doğru geliyordu. Koyu gri bulutlar doğuda kalmıştı:

— Güneş açtı, dedi. Açık hava insana huzur veriyor...

Refik ve Fahire Fersan saadetlerinin sırrını şöyle özetlediler: «Karşılıklı muhabbet, hürmet, fedakârlık, sabır... İstekler, dilekler de saadet meyvası sayılan elma gibi ikiye bölünebilmeli... Meselâ, birimiz kalabalıktan hoşlanırdık, birimiz yalnızlıktan... Az kalabalık yerlere giderek, isteklerimizin ortasını bulduk. Yine birimiz kapalı havaları sever, birimiz açık. Ulu Tanrı, havayı bir açıp bir kapayarak ikimizin de gönlünü alıyor.»

Fahire Fersan gülümsedi:

— Karanlık havanın güzelliği ayrıdır, dedi. Ama bugünlük senin dediğin olsun, günümüzü zehir etmiyelim...

Birini kemençesinden, birini de tamburundan, bestelerinden tanıdığımız Fersan çifti, ocak ayının başında evliliklerinin 49 uncu yıldönümünü böyle kutlamışlardı. Hava bir azizlik yapmış, bir açıp bir kapayarak, onları biraz tartıştırmıştı. Ama Fersanlar, elli yıl süresince olduğu gibi, bu tartışmayı da tatlıya bağlamasını bilmişlerdi. Kızları Melek'in «Şaban - Tonton» u ile Füruzan'ın saadet tabağı da, bu mutlu güne ayrı bir özellik vermişti...

1912 yılında nikâhlanan Fersanların iki yıl sonra düğünleri yapılmıştı. İkisi de aynı evde büyümüşlerdi. Fahire Hanım, Refik Beyin kuzini oluyordu. Her ikisi de saz çalmağa 11 yaşında başlamışlardı. Evlendikleri zaman

isini sunuyor:

YASTIKTA

SAADET HEDİYESİ — Evde bir gün bile anne ve babasının kavga ettiğini görmemiş olan Melek, 49. evlilik yılı için bir hediye hazırladı. «Şaban ve Tonton» biblosunda, eli oklavalı bir kadın ile meyhane arkadaşlarını karısından üstün tutan bir erkeğin durumu canlandırılıyordu. Fersanlar, kendilerine hiç benzemiyen Şaban ve Tonton Güngörmüşle görülüyor.

Fahire 13, Refik 21 yaşındaydı. Yıllarca birarada Konservatuvar ve radyoda çalışmışlardı. 49 yıllık evlilikleri süresince, yalnız on ay ayrı düşmüşlerdi. O da Refik'in askerliği dolayısiyle... Dört çocukları olmuştu. Hayrettin ile Ümran evliydi. Melek'le Füruzan bekârdı. «Annemiz, babamız gibi mesut bir yuva kuramamak endişesi bizi evde bı raktı» diyorlardı. Tümü de sanatçıydı. Hayrettin gitar, Ümran keman çalıyordu. Melek, bebek kompozisyonları yapıyor, Füruzan süslemeyle uğraşıyordu. Bugün Fahire Hanım 60 ına, Refik Bey ise 68 ine gelmişti. Refik Beyin kaynanası Şem'inur Hanım sağdı. En sevdiği insan damadıydı. Fersanların gelinleri de, kaynanaları Fahire Hanımı çok seviyorlar, onun bir dediğini iki etmiyorlardı. Bu ev bir «saadet okulu» gibiydi. Eve gelin gelenler, evden gelin gidenler mutlu oluyorlardı. Fahire Fersan 49 yıl mutluluğun tadını çıkarmış bir insanın rahatlığı içinde, bu sırrı şöyle açıklıyor:

— Bizi ailelerimiz evlendirdi. Birbirimizi evlendikten sonra sevdik. Re-

mağa çıkmış ve bir yastıkta kocamış olan evlileri bularak, bunlardan saadetin sırlarını öğrenmiştir. İlk olarak, 49 yıllık bir karı-kocanın hikâyesini sunuyoruz.

SAADETİN SIRRI

FOTOĞRAFLAR: EROL DERNEK

FERSANLAR — Bir karı - koca, iki erkek çocuğu, iki gelin, bir torun, bir kaynana, bir evlâtlıktan kurulu Fersan ailesi, üç aksiği ile birarada. Yukarıdaki fotoğrafta soldan sağa, Melek (büyük kızları), Hayrettin (büyük oğulları), Refik Fersan, Nur (torunları), Fahire Fersan, Emine (evlâtlıkları), Füruzan (gelinleri), Süha (bir akrabaları), Füruzan (küçük kızları). Yanda ise, Fahire ve Refik Fersan saziariyle görülüyor. Şarkı söyliyen, radyo sanatkârlarından Süheylâ Gürses'tir. Fersanlar: «Müzik, saadetimizi perçinliyor» diyorlar.

fik yalnızlığı seven bir insandı. Ben ise sosyeteye karışmağa can atıyordum. Onu kırmak olmazdı. Eve bağlanmağa çalıştım; bir yandan da Refik'i insan arasına sokmağa başladım. O insanlara alıştı, ben de sosyeteye girmekten vazgeçtim. İkimiz de alışkanlıklarımızdan yarı yarıya fedakârlıkta bulunduk. Önceleri aramızda kırgınlıklar oluyordu. O kırılınca, ben gönlünü alıyordum, ben kırılınca o özür diliyordu. Bir gün geldi ki, birbirimizi kırmaz olduk. 45 yıldır bir gün bile kavga etmedik. Bence, karşılıklı muhabbet, hürmet, sabır saadetin üç anahtarıdır. Sözlüğümüzde «anlaşamamak» kelimesi yok...

Refik Fersan, cümlenin sonunda, söze karışıyor:

— Büyük söylememek lâzım... Vardır, ama o kelimeyi kullanmıyoruz. Meselâ, Fahire yemeklerden enginar kökü ile kuşkonmazı sever... Ben ise midye dolması ile kapamayı... Ama biz şöyle bir anlaşma yaptık: Haftanın bir gününde, bu dört yemeği sofraya koyarak, ikimizin isteğini yerine getiriyoruz. Meselâ, o yeşili sevdiğini söylerse, ben de yeşili severim. Aslına bakarsanız, eflâtun daha güzel renktir! 49 yıldır uyuşamadığımız tek nokta, «ışık - karanlık» meselesidir. O, bulutlu, yağışlı havaları sever, ben ise günlük - güneşlik havaları... O karanlıkta yatar, ben ise aydınlıkta...

Bu saadet sohbetinin sonunu kızları Füruzan tamamladı:

— Bunun da kolayını bulmuşlar, dedi. Karyolalarının arasına koydukları abajurun babama düşen yarı beyaz, öteki yarı siyah kâğıtla kaplıdır. Babamla annem ayrı bir dünyadır... Bir yarı kürede gece iken, ikinci yarı kürede gündüz olan bir dünya... Ama onlar gece de mesuttur, gündüz de...

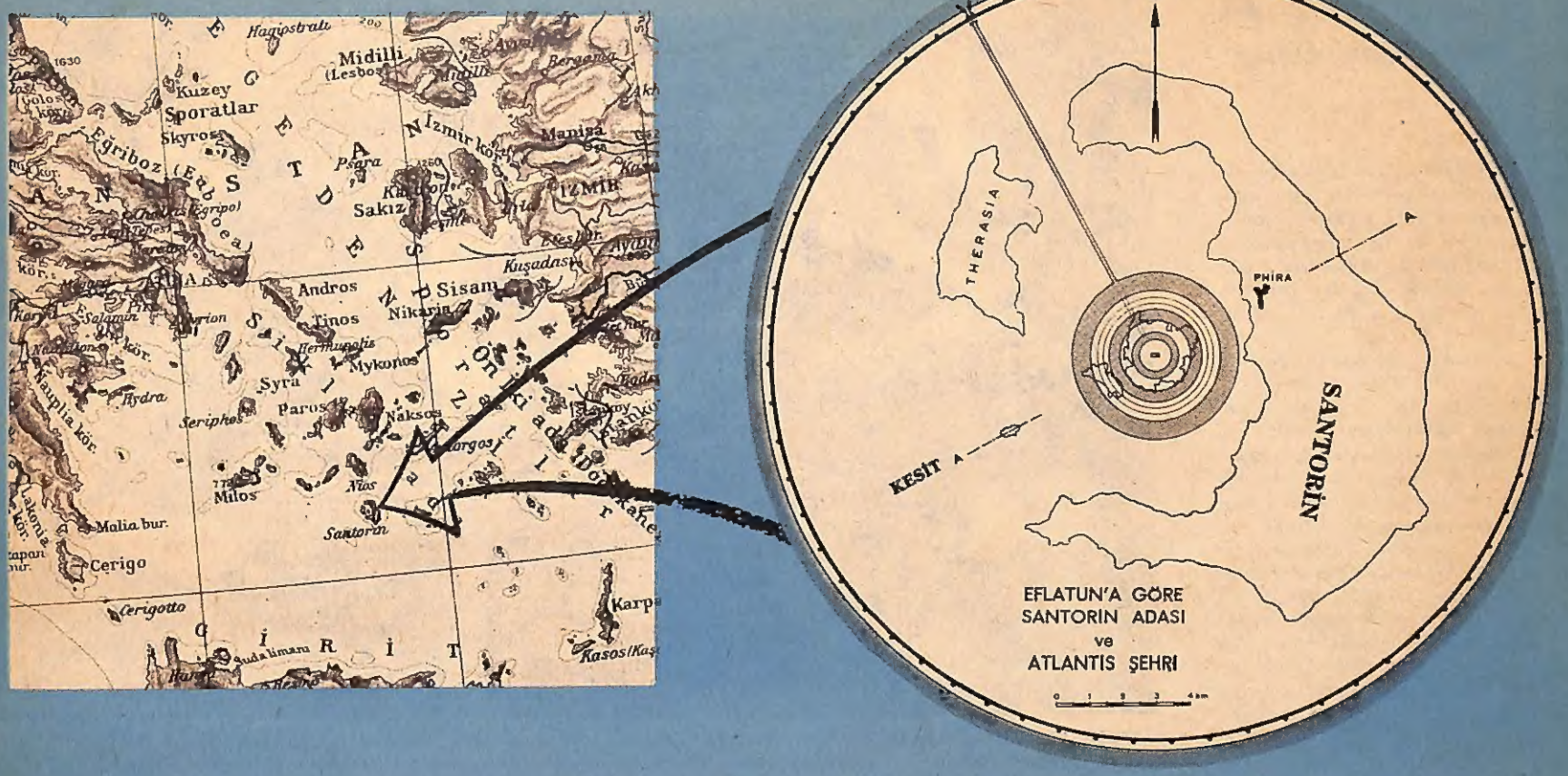

Batık Atlantis

Hayat ***ünlü bir bilginin ortaya attığı ilgi çekici iddiayı Türkiyede ilk defa açıklıyor:***

ATLANTIS adını ve bu isim etrafında toplanan efsaneyi bilmiyen azdır. Yüzyıllardan beri çok eski bir kıtanın, üzerinde büyük bir medeniyetin bulunduğu birçok insanların yaşadığı bir kara parçasının bir an içinde nasıl sulara gömüldüğü anlatılır. Bir söylentiye göre, Atlantis, Atlas Okyanusunun, Avrupaya yakın suları üzerinde, Amerika kıtası boyunca uzanan kocaman bir kara parçası idi. Başka bir söylentiye göre ise, asıl Atlantis, Büyük Sahranın kızgın kumları içinde gömülüdür. Bütün bu hikâyelerin hiçbiri birer efsane olmaktan ileriye gidememişlerdir. Yalnız eski Yunan filozofu Eflâtun'un o devirdeki bazı delillere ve kendi görüşlerine göre ortaya attığı bir nazariye vardı. Bu nazariyeye göre Atlantis, Ege Denizinde, bugünkü Girit ve Santorin adaları arasındaki mıntakada idi. İşte Prof. Galanopoulos'un yeni nazariyesi, Eflâtun'un Atlantis hakkındaki izahı ile İngiliz Bahriyesinin 50 sene önce bu bölgede yaptığı sondajlara dayanmaktadır.

EFLÂTUN'UN NAZARİYESİ

Eflâtun'a göre; Atlantis, Girit de dahil olmak üzere, on adadan ibaret bir ülke idi. Bu ülkenin merkezi, bir dağ üzerine kurulmuştu. Galanopoulos, Eflatun'un tarifine uygun bir zirvenin bugünkü Santorin ve Theresia adaları arasında küçük bir adacık şeklinde denizin üzerine çıkmış olduğuna işaret ediyor. 1916 da Prof. Trikalinos, İngiliz Bahriyesinin yardımiyle Santorin adasının bir jeofizik haritasını çıkarmıştı. Bu tetkikat sonunda elde edilen bütün bilgiler ve ölçüler Eflâtun'unkilere tıpatıp uymaktadır. Yine Eflâtun'un anlattığına göre, Atlantis ülkesi sakinleri bronz kullanıyorlardı. Bu izah da ülkeyi bronz devrine sokmuş oluyor. Bundan 1500 yıl önce Ege Denizinde müthiş bir zelzele olmuştu. Prof. Galanopoulos, Atlantis'i batıran çöküntünün bu zelzele olduğunu iddia etmektedir.

Çok eski çağlardan zamanımıza kadar yeryüzünde birçok büyük zelzeleler olmuş, merkezi denizde bulunan zelzeleleri de dev dalga hücumları takibetmiştir. Ege Denizinde böyle dev dalgaların hücumu ancak Santorin volkanının indifaından sonra görülmüştür. Dağın orta yerinde volkanik bir toprak tabakası birikmiş, 20 - 30 metre kalınlığı bulan bu tabaka bir an gelip olduğu gibi çökmüştür. Çöken 83 km² lik parçanın yerinde 300 - 400 metre derinliğinde derin bir çukurluk peyda olmuştur. Bu çökme olayının tedricen mi, yoksa birdenbire mi olduğunu tâyin etmek güçtür. Eğer birdenbire çökmüşse, bu çöküntünün husule getireceği dev dalgaların, 1883 yılı 27 ağustosunda Krakatoa'nın indifaından sonra görülen dalgalardan çok daha büyük olması icabeder. O zaman, Krakatoa adasının üçte ikisi, yani 33 km. kareden daha büyük bir saha sulara gömülmüş, bunun yerine 200 - 300 metrelik bir çukur açılmıştı. Bu hesaba göre, Santorin'deki patlamanın Krakatoa'dan dört misli daha kuvvetli olduğuna hükmedebiliriz. Arkeolog Prof. Marinatos'un dediğine bakılırsa, Girit adasının kuzeyi dahil olmak üzere, o bölgedeki birçok küçük adalar, dev dalgalardan büyük zarar görmüştür. Bu adalar esasen daha önceki çeşitli yer sarsıntılariyle epeyce hırpalanmış durumda oldukları için, bu son darbe üzerine şekillerini büsbütün değiştirmişlerdir. Bugünkü Santorin, Theresia ve aradaki küçük adacığın hepsi vaktiyle bir bütün halinde idi. İndifadan sonra orta çukurluğun açılmasiyle korkunç dalgalar bu çukura dolmuş, böylece binlerce insan, yüzlerce ev bir anda sular altında kalmıştır. Deukalion tufanı ile Atlantis efsanesinin bu hâdiseden mülhem olarak doğduğu muhakkaktır. Denize gömülen ülkenin büyüklüğü hakkında biraz mübalâğalı hikâyeler anlatılmış, o çağdan Eflâtun (M.Ö.. 428 - 347) devrine kadar geçen 11 asırlık zaman zarfında, olayın gerçek ve tam tarihi de tabiatiyle biraz yanlış hesaplanmıştır. Atlantis şehrinin dekorasyonunda bol miktarda bronz kullanılmış olduğu için, ülkenin batışının bronz devrinden önce vuku bulamıyacağı fikri, hüküm verenleri tarih bıkımından şaşırtmıştır. Atlantis şehrinden bahseden çok eski vesikalarda raslanan tasvirler ve teferruat da zamanında biraz mübalâğalı yazılmış olabilir. Buna rağmen bu izahattan anlıyoruz ki, şehir volkanik bir ada üzerinde kurulu imiş. Tarif edilen şekil ve yer ârizaları, Santorin adasının indifadan önceki dağılmamış şekline, bilhassa biçimi ve büyüklük bakımından tıpatıp uymaktadır. Atlantis şehrinin kanalları, limanları bugün bile, Santorin ve Theresia adalarının jeofizik yapısına benzemektedir. Şehrin üzerinde bulunduğu geniş kara parçasının çökmüş bulunan diğer hudutları da, Girit adası ve diğer küçük adaların deniz altındaki morfolojik yapısına uygun düşmektedir. Bugün Santorin adası aynı hamurdan olan toprağın, daha doğrusu volkanik kayaların denize doğru dik ve sarp yarlar halinde birdenbire indiği sahillerle çevrelenmiştir. Bugün bu kıyılarda tekne ile dolaşanlar, yüzyıllarca önce indifa etmiş bir volkanın dibinde dolaştıklarını hissederler; efsaneleşmiş olan Atlantis ülkesinin şekil ve büyüklüğünü muhayyilelerinde canlandırırlar.

Koca bir adanın batışı pek basit bir olay değildir. Bu olay bazan çok tedricî olur. O zaman tesirleri şiddetle hissedilmez. Ama çökme birdenbire olunca, âdeta yer yerinden oynar. Santroin volkanının ortası birdenbire sulara gömülünce yakınlarda çok şiddetli zelzeleler ve su hücumları yaratmış, bu hareketin doğurduğu muazzam dalgalar o tarihte Mısır sahillerine kadar gitmiş ve zihinlerde çok derin izler bırakmıştır. Mısır rahipleri bu görülmemiş olayın hikâyesini nesilden nesle naklet-mişler, hikâye zamanla bir efsane halini almıştır. O zamanki Ege Bölgesinde kurulu devletler arasında da aynı tarihlere tesadüf eden böyle bir vakanın derin izler bıraktığı anlaşılıyor. Atlantis ülkesi Atlas Okyanusunda olsa, Atlas Okyanusundaki bir çöküntünün tesiri ve hikâyesi Mısır sahillerine kadar intikal edemezdi. O devirde At-

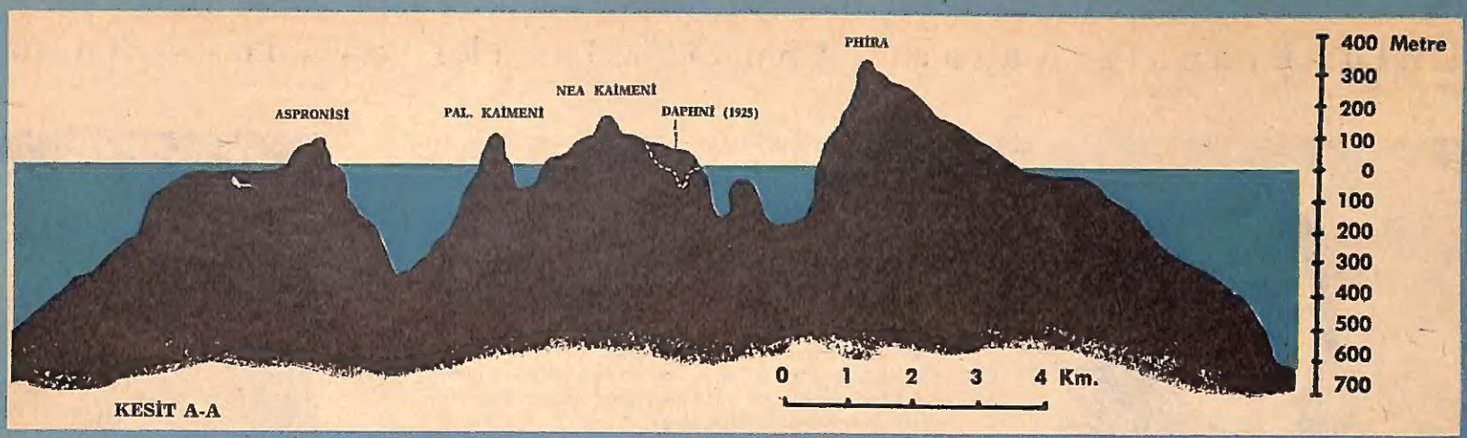

Batık Atlantis, Ege Denizinde bugünkü Santorin adasının bulunduğu yerde kurulu, merkezden muhite doğru genişliyen daireler halinde yayılmış bir şehirdi. Yandaki yuvarlak resimde Santorin ve Theresia adaları arasında kurulu şehrin merkezi görülüyor (daire içinde). Thera adasındaki Phira tepesi ile Aspronisi tepesinden geçen A - A kesidinde ise (üstte) İngiliz Bahriyesinin 1947 de çıkardığı bir haritaya göre, eski şehrin büyük ve orta limanlarının kalıntıları açıkça belli olmaktadır.

Eflâtun'un 2300 yıl önceki iddiası hiç de boş değilmiş. Atina Üniversitesi Jeofizik Profesörü Angelos Galanopoulos'un mecmuamız için özel olarak açıkladığı bu eski teori sayesinde belki de yüzyıllardır meçhul kalan batık ülke meydana çıkarılabilecek

Ülkesi Ege'nin Dibinde mi?...

lantik ve Atlantik ötesi kıtalar tanınmıyordu. Bu ucu bucağı olmıyan denizin nerede bittiğini bilen yoktu. Zaten böyle fevkalâde tabiat olaylarını bilinmiyen sebeplere bağlamak, bunların vuku bulduğu noktaları ve zamanını hayalileştirmek, o devrin metafizik anlayışına çok uygun düşmüştür. Atlantis'in batışını da Herkül sütunlarının dışında göstermek bu anlayışın mahsulü bir tertiptir. Bilindiği gibi, Herkül sütunları Cebelüttarık Boğazında olduğundan, Ege Denizindeki bu olayı sütunların ötesindeki sonsuz denizlere maletmek biraz da mübalağa meylinin makbul olduğu o devirde, kasten yapılmış gibi kabul edilebilir. Mısır rahipleri, olaydan bir asır sonra bunun hikâyesini kaleme almışlardır. Netice olarak elde mevcut bütün vesikalar, ayrıca Ege Bölgesindeki Santorin ve civarı adalarının jeolojik durumu, Atlantis ismiyle tanınmış ve ansızın denize gömülmüş bulunan efsanevi şehrin, daha önceki bazı izahlarda belirtildiği şekilde Atlantiğin dibinde de, Sahra'da da olmayıp, merkezi Santorin olan bir adalar grupu üzerinde bulunduğu fikrini kabul etmeğe bizi zorlar.

Binlerce yıl önce insanların hudutlarını bile bilmedikleri Atlas Okyanusunda ileri medeniyete sahip bir ülkenin mevcudiyetinin, sonra da bu toprağın denize gömülmesi hikâyesinin Akdenizin doğu kıyılarına kadar gelebileceğini kabul etmek güçtür. Santorin bölgesinde yapılacak daha geniş araştırmalardan sonra, Atlantis'e ait birçok âsârın elde edilmesi beklenebilir.

Güneşli göğü, ılık iklimi, berrak denizi ile şirin Santorin adası bugünkü halinde bile, eski bir volkanın ahfadından olduğunu belli eden sarp ve dik kayalarla çevrilidir. Bu toprağın bugün deniz yüzünde bulunmıyan başka parçaları üzerinde ünlü jeofizik âlimi Profesör Galanopoulos'a göre binlerce sene önce Atlantis ülkesinin insanları yaşıyordu.

18 yaşındadır. Erzurum'da doğmuştur. Ankara Devlet Konservatuvarı imtihanını kazanmış, sonra İstanbul'a gelmiştir. Oda Tiyatrosunda, Küçük Sahne'de oynamıştır. Şimdi Bulvar Tiyatrosu'ndadır. Şöhrete «Generalin Aşkı» oyunu ile ulaştı.

GENERALİN KARISI

Seden Kızıltunç

— YA öldüğüm zaman?... Öteki dünyaya da benimle mi geleceksin?...

— Mezar taşının üstüne önceden kendi adımı yazdıracağım. Ve ben de öldüğüm zaman gelip senin yanına uzanacağım. Yüzlerce yıl sonra bile oradan geçenler, mezar taşında hâlâ senin karın olduğumu okuyacaklar!...

Alkışlar, duygulu bir sesle konuşan kadının cümlesini noktaladı. Odayı, tek yastıklı bir karyola ortalıyordu. Karyolada, beyaz gecelikli, solgun yüzlü bir kadın uzun oturuyordu. Baş ucunda ise, mavi, sarı sırmalı bir ceket giymiş, uzun favorili, sakallı bir adam duruyordu. Mavi ceketli adam alkışların dinmesini bekledi, sonra:

— Allah kahretsin, bir ahret ümidim vardı. Onu da zindan ettin... dedi.

Onun da sözü alkışlarla kesildi. Siyah perde, solgun yüzlü kadının, mavi elbiseli erkeğin, yatak odasının üzerine kapandı... Beyaz gecelikli kadınla mavi elbiseli erkek dar bir kapıdan geçtiler, dik bir merdiveni tırmandılar. Merdivenin başında onları uzun boylu bir adam karşıladı. Solgun yüzlü kadının omuzunu tuttu:

— Kazandın Seden... dedi.

Merdiven bir odaya açılıyordu. Odada, bir masanın çevresine, üç kadınla, beş erkek oturmuştu. Uzun boylu adam:

— Bahisten haberiniz yok galiba?... dedi. Münir Özkul ile Seden Kızıltunç bahse tutuştular: «Generalin Aşkı» oyununun yatak odası sahnesinde kim daha çok alkışlanacak, diye... Münir kazanırsa, Seden ona bir ziyafet verecek, Seden çok alkışlanırsa, Münir'den bin lira alacaktı. Saat tutma işini de bana verdiler. Seden 2 dakika 38 saniye, Münir ise 2 dakika 36 saniye alkışlandı.

Seden Kızıltunç'un yüz çizgileri yumuşadı:

— Kazandığım bin liranın yarısiyle, saat tutan arkadaşımız Sadettin Erbil'e ve «Generalin Aşkı» nın oyuncularına bir ziyafet çekecek, bir de aşk hikâyemi anlatacağım.

Sekiz kişi, koro gibi, bir ağızdan:

— Sen aşk hikâyesini anlat, dediler, ziyafet yarına kalsın.

Seden'in göz bebeklerinde çocuksu bir gülümseme dolaştı:

— Çapkınlığa 12 yaşında başladım, dedi. Ablamın şortlarını, kazaklarını giyer, bisikletine biner, mahalle çocuklarının top oynadığı arsada dolaşırdım. Yüzlerce sevgilim vardı. Hepsine yüz verir, sonra birbirlerine düşürürdüm. Bir komşu çocuğu ile mektuplaşıyorduk. O, kiralık aşk romanlarından aldığı cümleleri mektubuna aktarır, beni aklınca kandırırdı. Son mektubu hoşuma gitmişti ama... Belki yüz defa okudum. Yalnız kelimeleri değil, noktaları, virgülleri bile ezberlemiştim. Bir gün bu mektup babamın eline geçti. Beni bir güzel dövdü. Sonra da kömürlüğe attı. Bir yandan ağlıyor, bir yandan da: «O beni ölünceye kadar seveceğini söylüyor, ona kaçacağım» diyordum.

Sözüne bir dakika ara verdi, sonra:

— İyi ki kaçmamışım, diye sözüne devam etti. Erkekler hep aynı cümleyi kullanıyorlar. «Seni ölünceye kadar seveceğim» cümlesini... «Generalin Aşkı» oyununda da öyle değil mi?... General, ölünce karısından kurtulacağını sanıyor. Erkekler, öteki dünyaya nedense bekâr olarak gitmek istiyorlar... Oysa, ben bağlanacağım erkeği, ahrette de sevmek dileğindeyim!...

«Generalin Aşkı» oyununun en başarılı iki sanatçısı, M. Özkul ile S. Kızıltunç çok alkış toplıyan «yatak odasında kavga» sahnesinde...

Seden, özel yaşayışını ikiye ayırmıştır. Biri, başında kavak yelleri esen genç kız, öteki de parklarda seksek oynıyan, kâğıt helvası yiyen çocuk...

Aylâ, her kadın gibi mücevherlere düşkün. Eşi, bu huyunu hiç sevmez.

Tarla Kuşu'nun başa

BALAYLAR

16 ocak 1958 tarihli (BOSTON NEWS) gazetesi yazıyor:

«SEHRİMİZE (Godot'yu Beklerken) oyununu oynamak üzere gelen New York'lu aktörlerden Tony LoBianco ile Beklân Algan evvelki geceyi çok ilgi çekici bir yerde geçirmişlerdir. Bu yeri doğru olarak bilen okurlarımız, Broadway'e üç günlük bir gezi yapacaklardır. Gezi masrafları, gazetemiz tarafından karşılanacaktır. Soruyoruz:

«Beklân Algan ile Tony LoBianco evvelki geceyi şu beş yerin hangisinde geçirdiler: 1 — Hanımlarının yanında, 2 — Çıplaklar revüsünde, 3 — Sevgililerinin koynunda, 4 — Hapishanede, 5 — Kaynanalarının evinde».

20 ocak 1958 tarihli (BOSTON NEWS) gazetesi yazıyor:

«Gazetemize üç gün içinde 5.658 mektup geldi. Sonucu açıklıyoruz: 2.680 kişi kaynanalarının evinde, 1.969 kişi sevgililerinin koynunda, 994 kişi çıplaklar revüsünde, 14 kişi hanımlarının yanında, 1 kişi hapishanede cevabını vermiştir. Böylece yarışmamızı bir kişi kazanmış oluyor. Tony LoBianco ile Beklân Algan o geceyi bir hapishane hücresinde geçirmişlerdir.»

22 ocak 1958 tarihli (BOSTON NEWS) gazetesi yazıyor:

«Yarışmamızı kazanan okurumuz Gary Gerdy, Broadway'e üç günlük bir geziye çıktı. Sizlere güzel bir Boston gecesini, hapishanede geçiren Beklân Algan ile yaptığımız bir röportajı sunuyoruz. Hikâyesini, sanatçının kendisi anlatacak: Ben

üç genç yıldız kazandırdı

Algan'lar evlerinde tavla, masa futbolü oynıyarak vakit geçirirler. Aylâ, zar sallamasını, gol kurtarmasını, Beklân ise pul vurmasını, para ile gol atmasını sever...

sanatçılarından Beklân basketçiydi, Aylâ da piyanist...

I SAHNEDE GEÇİRDİLER

Türküm, Arkadaşım Tony ise İtalyan'dır. New York'ta küçük bir tiyatromuz var. Bir turneye çıkmıştık, 14 ocak sabahı Boston'a da uğradık. Hanımlarımız da, ertesi gün geleceklerdi. Bir otele indik. Gece yarısına doğru sokakta bir gürültü duydum. Tony'ye, ben gider, bakarım, dedim. Pijamamın üzerine pardesümü giydim, sokağa çıktım. Gençler döğüşüyorlardı. Aralarına karıştım. Birbirlerine öyle girmişlerdi ki, ayıramadım. Dönmediğimi gören Tony de, merak edip sokağa çıkmış. O da kavgaya karıştı. Birden çevremizi coplu polisler sardı. Bizi yakaladılar, sorgu sual etmeden, şehir hapishanesinin demir parmaklıklı bir hücresine tıktılar. Polis komiserine, hanımlarımız gelecek, ne olur bizi bırakın, dedik. Komiser ne dese beğenirsiniz?... Kavga ederken karınıza mı sordunuz?... O gece, karılarımızı düşünmekten gözümüze uyku girmedi...»

23 ocak 1958 tarihli (BOSTON NEWS) gazetesi yazıyor:

«Bir de, iki sanatçının hanımlarını dinliyelim. Beklân Algan'ın yine bir tiyatro sanatçısı olan eşi Aylâ diyor ki: Beklân ile Tony'yi bir gece için azad etmiştik. Biz de o akşam Boston'a gidecektik. Kocalarımız hava alanında bekliyeceklerdi. Boston'a indik. Kocalarımız ortalıkta görünmüyordu. Bir saat bekledik, iki saat bekledik, ne gelen var, ne de bir haber. O geceyi, uçak hamallarının arasında geçirdik. Aklımıza neler geliyordu?... Trafik kazası, birer sevgili bulmuş olmaları, bir meyhanede sızmaları, bizi unutmaları...

«Ertesi gün öğleye doğru, terminal hoparlöründen verilen bir haber yüreğimize su serpti: Aylâ Algan ve Janet LoBianco'ya bildiriyoruz: Kocaları dün geceyi hapishanede geçirmişler. Yarım saat sonra hava alanına gelecekler.»

İstanbul Şehir Tiyatrosu bu yıl başarılı iki sanatçıyı tiyatroseverlere tanıttı: Aylâ ve Beklân Algan... Bir yılbaşı gecesi tanışıp, bir Amerika seyahatinden önce evlenen, sonra da Amerika'da tiyatro sanatı ile ilgilenen bu çift, Anouilh'in «Tarla Kuşu» nda başarıyla oynuyorlar. Beklân, aynı zamanda eseri, modern bir anlayışla sahneye koymuştur.

AK'LA KARA

1 — En beğendiğiniz renk?...
AYLÂ — Ak... BEKLÂN — Kara...

2 — Eşinizin en beğendiğiniz huyu?...
AYLÂ — Gamsızlığı... BEKLÂN — İnatçılığı...

3 — Evlenme teklifini önce kim yaptı?...
AYLÂ — O... BEKLÂN — O...

4 — Dünyaya ikinci geliş olsa, hangi mesleği seçerdiniz?...
AYLÂ — Tiyatrocu olmazdım... BEKLÂN — Dolmuş kayıkçılığını...

5 — Sevdiğiniz içki?...
AYLÂ — Renksiz olanların tümü... BEKLÂN — Konyak...

6 — En çok güldüğünüz fıkra?...
AYLÂ — Nasıl anlatayım, çok ayıp!... BEKLÂN — 9 numaralı fıkra... (Amerikan esprisi imiş.)

7 — Sevdiğiniz atatürkçe şarkı?...
AYLÂ — «Ağla ey dil, agla durma» BEKLÂN — Ağlamıyan şarkılar...

8 — Hangi ressamı beğenirsiniz?...
AYLÂ — Picasso... BEKLÂN — Sergi açmamış olanları...

9 — En sevdiğiniz mısra?...
AYLÂ — «Vuslat»ın son satırı... BEKLÂN — Aklımdan geçip de yazamadıklarım.

10 — En çok alkışlandığınız günü hatırlıyor musunuz?...
AYLÂ — Hilton'da bir gece şarkı söylemiştim, garsonlar çok alkışlamışlardı. BEKLÂN — Bir basketbol maçında çok kötü oynamıştım. Son favulü yapıp çıkarken, bizim takımın taraftarları beni dakikalarca alkışladılar...

11 — Tiyatroya girmeden önce ne yapıyordunuz?...
AYLÂ — Piyano ve bale dersleri almıştım. BEKLÂN — Fenerbahçe takımında basketbol oynuyordum.

12 — Sahneye ne zaman, nerede, nasıl çıktınız?...
AYLÂ — Evlendikten sonra Beklân'la Amerikaya gittik. O yıl, T. Williams'ın «Baby Doll» unda oynadım. BEKLÂN — Evliliğimizin ilk ayında Amerikada «Times Square» oyununu sahneye koydum.

13 — En çok sevdiğiniz cümle?...
AYLÂ — Ümit, bekle beni, geliyorum. BEKLÂN — Biz n'apıyoruz burada?...

14 — Koleksiyon yapar mısınız?...
AYLÂ — Yerli film yıldızlarının fotoğraflarını toplardım. BEKLÂN — Bir aile fotoğrafları koleksiyonu yapmak istiyordum, bu kadar kalabalığı bir araya toplamak kısmet olmadı.

15 — Kaç yaşındasınız?...
AYLÂ — Beklân'dan küçüğüm... BEKLÂN — 1934 doğumluyum...

16 — Çocuk sever misiniz?...
AYLÂ — 5 yaşına kadar... BEKLÂN — 7 yaşından sonra...

17 — Hiç dayak yediniz mi?...
AYLÂ — Rol icabı kocamdan... BEKLÂN — Küçükken, bir kızdan...

18 — Aşk nedir?...
AYLÂ — Sözlüğün (A) harfindeki bir kelime... BEKLÂN — Her dilin en güzel kelimesi...

19 — Mutluluğunuzun sırrı?...
AYLÂ — Az konuşmak!... BEKLÂN — Susmak!...

20 — Mesut musunuz?...
AYLÂ — Evet... BEKLÂN — Evet...

REPORTAJLAR: O. BAN ÖTMEZ
FOTOĞRAFLAR: ...

CEMİYET HABERLERİ

Hilton Şadırvan'ında Rotary Kulübü tarafından geçenlerde bir Japon gecesi tertiplendi.

Orijinalliği arttıran ve geceye neşe katanlardan biri de şantöz Barbara Valesko oldu. Giymiş olduğu Japon kıyafeti gecenin dekorunu tamamladı.

Gecenin tadını çıkaranlar arasında Bayan Ventura ile Bay Melhos da vardı. Bay Melhos çakmak tamirinden fırsat bulabildiği zamanlarda dansetti.

Şehrimizin tanınmış iş adamlarını bir araya getiren masada ise soldan sağa Bayan Vakko, Bay Vakko, Bayan Gisella, Bay Taşkın bulunmaktaydılar.

İSRAİL'İN 13. KURULUŞ YIL DÖNÜMÜ

Tanınmış şahsiyetleri toplıyan bir masa da Prof. Aksel'lerin masası idi. Resimde soldan sağa Şaziye Arnon, Ahmet Şükrü Emed, Fazilet Emed, Rafet Arnon, Gülçin Soyak, Yekta Peksel, Selma Peksel, İhsan Şükrü Aksel ve Leylâ Aksel görülüyor.

Almanyanın Kiedaisch - Schule modern Kız Jimnastik ve Folklor Ekibi çok ilgi toplıyan gösterilerini geçenlerde İstanbulun Spor ve Sergi Sarayında yaptılar. Üstte topla ritmik hareketler yapan kızlar görülmektedir.

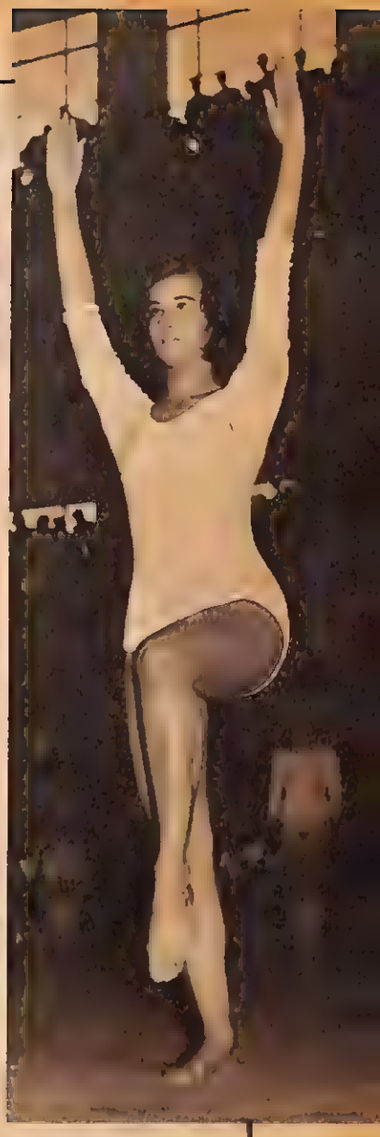

Hamların alâka ile takibettiği bir hareket de zayıflama talimleri oldu. Resimde zayıflama talimi yapan bir Alman kızı görülüyor.

ALMAN KIZ JİMNASTİKÇİLERİ

İsrail Sefareti Basın Ataşeliğinden Bayan Nahmiyas misafirlerle bir bir meşgul oldu

İsrail Cumhuriyetinin kuruluşunun 13 üncü yıl dönümü münasebetiyle verilen kokteyle şehrimizin güzide simaları katıldı.

Bu geceye iştirak eden Japon Elçiliği erkânı, memleket hasretlerini biraz olsun giderdiklerini söylediler. Resimde geçşalarda hizmet ettiği Japon Elçiliği İkinci Sekreteri Bay Şiyojiri ile eşi...

Topluluğun yapmış olduğu cesaret ve maharet gösterileri de bilhassa erkek seyirciler tarafından gerçekten çok alkış topladı...

«Türkiye ikinci vatanımdır» diyen ve Türkçeyi gayet iyi konuşan Frau Kiedaisch ekibi ile Vilâyette..

FOTOĞRAFLAR: İNAL TENGİZMAN ve EROL DERNEK

Renkli Geceler

YAZAN: VICTORIA CROSS — ÇEVİREN: HAMDİ VAROĞLU

4

Çıkan Kısımların Özeti:

İlgi çekici konular bulmak ümidiyle Alaska'nın o zamanki başkenti Sitka'ya giden portre ve çıplak kadın ressamı Trevor, Souzy adında çok güzel, genç bir Çinli kadınla tanışır. Onun da resmini yapmak istemektedir. Poz verme meselesine giriş olsun diye, yanında getirdiği suluboya resimlerinden birini gösterir. Bu, şimenlikte uzanmış, istirahat eden genç bir İtalyan kadınının resmidir. Kadın çırılçıplak değildir. Fakat elbisesinin birçok parçaları yanı başında serili durmaktadır. Souzy, resmi görünce: «Çok kötü bir kadın bu, değil mi?» der. Trevor şaşırır. Aksini ispata çalışırken, kadını ihtirasla öpüverir. Souzy bu hareketi gayet tabii karşılar, vücudunu ondan çekmez. Ressam: «Öpüyorum, ses çıkarmıyorsun da resmini yaptıran kadınlara fena diyorsun. Halbuki onların çoğu bana kendilerini öptürmezlerdi...» diyince: «Öpücük iki kişi arasında olur. Kaybolup gider. Bunlar ise bir yüz karası gibi kalır...» cevabını verir. Trevor: «Kocan bu işlere ne der?» diye sorunca da: «Bir masal anlatırım. Ne dersem inanır.» der. Bu söz erkekte tiksinti uyandırır. Kadını iter, yerinden fırlar. Souzy, kocasının kabalığından dem vurduktan sonra, ressamın bacaklarına sarılarak yalvarır: «Benim asıl erkeğim sensin... Beni bırakma...» Trevor onu dinlemez, ayrılırlar. Ertesi akşam da bir gezintiye çıkarlar...

ANA caddeyi geçtikten sonra, sahile ulaşan girintili çıkıntılı yollardan bir dar patikaya saptık. Bazan, eski ormanın bakıyesi olan korulardan geçiyorduk. Zaman oluyor, yolumuz, sahilden, kayalar arasından geçiyordu.

Souzy, gözlerimi yüzünden ayırıp denizi seyre dalacak olsam öfkeleniyor:

— Can sıkıyorsun, Trevor, diyordu. Çok can sıkıyorsun!

Son on iki sakika içinde onu iki defa öpmüştüm. Tabiat manzarasiyle bir nebze ilgilenecek olsam canı sıkılıyor; kendisinden bahsedersem, saçlarını, yahut kostümünü methedersem seviniyordu.

Nihayet, ormana daldık. Her taraf, yeni bir su baskınının çamurları içinde idi. Souzy:

— Öte tarafta kuru bir yer bulur, otururuz, dedi. Sen orada beni kollarının arasına alırsın, senin küçük Souzy'n olurum. İhtiyar kocamı artık istemiyorum.

Durdum, yüzüne baktım. Ormanın loşluğu, bu yüzün tatlı aydınlığını söndüremiyordu.

— Beni sahiden seviyor musun?... diye sordum.

Hararetle cevap verdi:

— Evet, sahiden seviyorum. Ne güzelsin, senin kadar güzel, kuvvetli insan görmedim. Seni böyle sevmek beni rahatsız ediyor.

Yüzü sapsarı oldu, elini avucumdan çekip göğsüne götürdü. Şiddetli bir ağrıyı dindirmek istiyor gibiydi.

Kalbim hızlı hızlı atıyordu. Karanlık koru, matem rengini kaybeder gibi oldu. Etrafımızı ılık ve pembe bir hava sardı. Souzy'ye doğru eğildim, onu kollarımın arasına aldım. Güldü, o da beni kucakladı:

— Trevor, dedi, beni kucağına al, köprüden geçir, öbür yamaca tırmanalım. Kendimi senin kolların arasında hissetmek ne kadar güzel.

Yüküm hiç ağır değildi. Souzy'nin ruhundan yükselen elektrik dalgaları bütün damarlarımı istilâ edecek kadar kuvvetliydi. Kucağımda bu tatlı yükle, koşarak köprüden geçtim. Onun bahsettiği kuru toprağa ulaştık. Orada, dallardan ve kuru yapraklardan ibaret bir yığının üstüne diz üstü düştüm. Souzy'nin kolları hâlâ boynuma dolanmış vaziyette idi.

— Şimdi artık seninim, dedi. Beni bırakma. Senin güzel yüzünü seyretmekten başka bir şey istemiyorum. Seni ne kadar sevdiğimi sana söylemek istiyorum. Ah, Trevor, söyliyemiyorum...

— Bir şey söylemene lüzum yok, sevgilim, ben biliyorum.

— Başını göğsüme koy, Trevor. Yanıma yat. Farzedelim, biraz afyon içtik, birazcık. Şimdi, bütün gece, upuzun bir gece, beraber yatıp uyuyacağız, farzedelim. Aaa! Ne var? Bir şey duydun mu sen?

Elim boynunda idi. Çekti.

Ben hiçbir şey işitmemiştim. Çok kendimden geçmiştim. Bu baş döndürücü güzellikten başka, nazarımda hiçbir şey mevcut değildi. Dış âlem benim için yok olmuştu. Souzy'yi sabırsızlıkla kendime çektim:

— Bir şey değil, dedim, hiçbir şey duymadım.

Fakat o doğruldu, ileriye doğru baktı:

— Evet, bir şey var, dedi. Şu arada, karşıda. Bak, kımıldıyor.

Onun baktığı yere baktım, bir dalın kımıldadığını gördüm. Bir çıtırtı oldu. İkimiz de gözümüzü o noktaya diktik. Önce hiçbir kıpırtı olmadı. Sonra karşımızda dallar aralandı. Çekik gözlü bir ihtiyar çehre gözüktü.

Souzy bir çığlık kopardı, ayağa kalktı:

— Kocam! diye haykırdı.

Yerimden fırladım, sağ elim tabancamın durduğu cebe gitti. İhtiyar yüzü bir baş takibetti. Sonra eğik bir vücut, yavaş yavaş meydana çıktı. Silâhımı çektim, fakat ihtiyar adam doğruldu, elini uzattı, şiddetle müracaat niyetinde olmadığını anlatmak istedi. Kısık, boğuk bir sesle:

— Bayım, dedi, karımı almağa geldim!

Tabancayı cebime soktum. İhtiyar adamın Souzy'ye saldırmasından korkmuştum. Fakat sesinin ahengi ve hali böyle bir niyeti bulunmadığını gösteriyordu.

Souzy, diz çökmüş, tir tir titriyor, ellerime yapışmış, ağlıyordu. Kocası, münakaşamızı işitemiyeceği kadar uzak bir yeri göstererek, âmirane bir tavırla ona:

— Git, oraya otur, dedi.

Souzy kımıldamadı. Bana sımsıkı yapışmış, hâlâ titriyor, ağlıyordu.

Üzerine eğildim, ellerimi ellerinden kurtardım, yavaş sesle:

— Ne derse yap, dedim. Ben burada iken sana dokunamaz, korkma!

İstemiye istemiye ellerimi bıraktı, hıçkırarak uzaklaştı. İhtiyar Çinli beni oturttu. İtirazsız oturdum. Ama acaba sükûneti yapmacık mı, sakın beni ansızın bıçaklamasın, diye düşünüyordum. O da, zahmetle yanıma çömeldi. Yüzünü kuru ve buruşuk ellerinin içine almıştı.

Titrek, ihtiyar sesiyle konuştu:

— Şimdi bana bakın. Ben ihtiyarım, siz gençsiniz. Sağlamsınız, sıhhatlisiniz. Zannedirim, zenginsiniz de.

Beni dikkatle süzdü:

— Bende olmıyanların hepsi sizde zaten var. İhtiyar bir adamın elinden, dünyada tek kalan şeyini niçin alıyorsunuz?

Öfkeden kızardığımı hissettim. Damarlarımdaki bütün kanım başıma çıkar gibi oldu. Kulaklarım uğuldamağa başladı. Onu bir yumrukta yolumdan uzaklaştırmak için delice bir arzu duyuyordum. Ama ihtiyarlığı ve halsizliği bu hareketime mâni oldu.

İhtiyar Çinli devam ediyordu:

— Bütün gençliğimde, sizin gibi güçlü, kuvvetli ve güzel olduğum tarihlerde, kadınlar beni severken köle gibi çalıştım, para biriktirmek için nefsimi her şeyden mahrum ettim. Başkaları gülüp eğlenirken ben çalışıyordum. Onlar para harcarken ben para biriktiriyordum. Niçin? Bunu satın alabilmek için!

Elini, karşımızdaki bir ağaç kütüğünün dibinde, buruşuk bir kumaş yığını gibi büzülüp kalan Souzy'ye doğru uzattı, daha hararetle devam etti:

— Onu satın aldım. Onu Allahın gecesi yabancılara kiralıyacak olan bir acuzeden satın aldım. Ona rahat bir yuva verdim. Zahmetli bir işi yok. Bir çocuğu var. Güzel esvapları var. Kendisine para vermek için gene bütün gün çalışıyorum. O benim biricik zevkım, hazinem. Onu benden almayın. Yapmayın bunu. Bütün serbes kadınlariyle dünya sizin. Onlara gidin. Karımı bana bırakın.

Gözlerinden iri yaş damlaları dökülüyor, elleri heyecandan titriyordu.

— Gençken hiçbir eğlencem yoktu... Hayır, yoktu. Eğlence pahalı şeydir. Ben de para biriktiriyordum. İhtiyarladığım zaman harcarım, diyordum. İlerde eğlence param olur, diyordum. O zaman satın alabilirim. Heyhat! İnsan ihtiyarladıkça her şey toz oluyor!

İhtiyarın kavruk, sıska vücuduna; perişan kıyafetine; aralıksız çalışmanın, mütemadi mihnetlerin eseri olan derin kırışıklıklarla dolu yüzüne baktım. Souzy'ye olan meylimin bu hazin manzara karşısında azaldığını hissettim:

— Peki, ne yapmamı, ne söylememi istiyorsunuz? diye sordum. Alın karınızı yanınıza. Kılına hata gelmemiştir. Alın, evinize götürün.

İhtiyar hazin hazin başını salladı:

— Evet, vücudunu götürebilirim, ama kalbini değil, dedi.

Sesinin ahengi dikkatimi çekti. O zamana kadar, bu adamın eşi olduğu için Souzy'ye acıyordum. Ama şimdi, bu sesteki ahengi duyunca, böyle bir karısı bulunduğu için o adama acımağa başlamıştım. İhtiyar yüzü, onun, mihnete ve meşakkate çok alışık olduğunu gösteriyordu. Souzy'nin ise bu ıstıraba asla dayanamıyacağını hissediyordum.

İhtiyar Çinli:

— Parmağınızı kımıldatsanız, koşa koşa size gelecektir, diye devam etti. Bana söz verin, onu bir daha görmiyeceğinize, onunla bir daha konuşmıyacağınıza, buradan çıkıp gideceğinize söz verin. Size gelirse onu kabul etmiyeceğinize söz verin.

Bir an sustum, sonra:

— Gemim yarın gidiyor, dedim. Karınızı zaten bir daha göremiyeceğim. Görmek için hiçbir teşebbüste bulunmıyacağım.

İhtiyar tekrar sızlandı:

— Bu kâfi değil. O bir çaresini bulacaktır. Size gelecektir. Onu beraber götürmiyeceğinizi vadedin. Eğer onu götürürseniz, bir ihtiyarı öldürdüğünüz için vicdan azabı çekersiniz.

(Devamı gelecek sayıda)

Dehşet Perdesi

YAZAN: DENNIS WHEATLEY
ÇEVİREN: ADNAN ERİM

29

HOROVSKA'nın gözleri dalmıştı, mırıldanır gibi devam etti:

— Hür insanların selâmeti için çalışmaya karar verdik. Hareketli bir işti. Tehlikesi vardı ama, sonu iyiydi. Epey para arttıracaktık. Amerikaya dönünce ufak bir ev edinecektik. Bu bize ölünceye kadar yetecekti. Teklifi kabul edip buraya geldik. Fakat işler düşündüğümüz gibi çıkmadı. Her şey tersine döndü...

— Mukadderat böyleymiş Fedora... Geçenleri unutmak lâzım. İstikbal daha iyi olabilir...

Nicholas, karanlıkta elini uzatıp genç kadının elini tuttu.

Horovska mırıldandı:

— Teşekkür ederim Nicky... Bana çok iyi muamele ediyorsun. Şu anda içimden ne geliyor, biliyor musun?... Ölmek! Keşke bu gece o nehrin dibinde boğulsaydım da bu hayattan kurtulsaydım!

— Böyle söyleme Fedora! Daha çok gençsin! İşlerimiz yolunda gidiyor. Bu samanlık son durağımız olacak. Birkaç saat sonra ver elini Londra!...

— Korkuyorum Nicky... Her şeyden korkuyorum...

— Korkacak bir şey yok! Hayata yeniden başlıyorsun. İnan bana. Yeniden seveceksin. Yeniden evleneceksin! Çocukların olacak! Her şey düzelecek, Fedora!...

— Ben böyle düşünebilecek kabiliyette bir insan değilim Nicky! Son seneler içinde pek çok tehlike atlattım. Bilto meselesi iyice belimi büktü. Yarın ölsem gam yemem!

— Keşke Bilto'nun alâkadar olduğu kadından sana bahsetmeseydim!

— Zararı yok Nicky. Bazı erkekler vardır ki, hem bir kadını severler, hem de başka kadınlarla alâkadar olurlar. Ama asıl sevdikleri kadından hiç ayrılmazlar!

— Belki Bilto böyledir, Fedora!

— Olabilir Nicky!... Fakat bana öyle geliyor ki, beni seven erkek onun yerine sen olsaydın...

Nicholas, Horovska'nın elini kuvvetle sıktı:

— Evet Fedora?... Ben olsaydım...

— Daha tatlı olacaktı...

— Teşekkür ederim Fedora. Lâkin şunu bil ki o benden daha iyi kalbli, daha kıymetli bir insandır!

— Neden böyle söylüyorsun Nicky! Sen bir üniversite profesörü değil misin? Beni alevlerin içinde bırakıp gitmiyecek kadar iyi kalbli, iyi karakterli...

— Rica ederim, bunlardan bahsetme! Benim yerimde kim olsaydı seni alevlerin içinde bırakmazdı!

— Nehrin çamurlu sularından kurtarmak... Şimdi de beni böyle teselliye uğraşmak...

— İnsanlık bunları icabettirir, Fedora. Ben insan olarak vezifemi yapıyorum.

— Haydi, haydi, sus... Beni kandırmaya uğraşma...

Birkaç dakika sustular. Horovska fısıldadı :

— Beni dinle Nicky... Bu gece hayatının son gecesi olsaydı ne yapardın?...

Nicholas taştan bir adam değildi. Her erkek gibi onun da hisleri vardı. Bunlara ne kadar gem vurmaya çalışsa ancak bir dereceye kadar tahammül edebilirdi. Yanı başında genç bir kadın sıcacık vücudiyle yatıyordu ve muhakkak ki bu kadının her tarafı aşk ile titremekteydi!

Elini, Horovska'nın yüzünde, omuzlarında gezdirdi:

— Bu gece son gecem olsaydı seni kalbimin içine sokardım Fedora!...

Genç kadın heyecanla mırıldandı:

— Öyleyse söylediğimi yap Nicky... Beni sabaha kadar sev... Belki de bu gece son gecemizdir...

— Ağzını hayra aç Fedora...

■

Nicholas gözlerini açtığı zaman günün ilk ışıkları samanlığın kapı aralıklarından süzülüyordu.

Horovska yanı başındaydı. Fakat derin derin inliyordu. Yanakları kıpkırmızıydı. Nicholas elini Fedora'nın yüzünde gezdirdi. Yanakları ateş gibi yanıyordu! Hastalanmıştı Horovska! Nehre düşüp sırılsıklam olması onu fena halde üşütmüştü. Nicholas olduğu yerden kıpırdamadı. Genç kadını uyandırmak istemiyordu. Neredeyse Otokar samanlığın kapısında görünürdü.

Yarım saatten fazla öylece bekledi. Nihayet samanlığın kapısı aralandı. Kolunda ufak bir sepetle orta yaşlı bir kadın göründü. Nicholas yavaşça samanlığın tepesinden aşağıya kaydı. Gelen, Otokar'ın karısıydı. Bir şişe süt, biraz ekmek ve peynir getirmişti. Nicholas teşekkür ederek bunları aldı.

— Horovska'nın biraz ateşi var, uyuyor... dedi.

Kadın üzüldü:

— İlâç lâzımsa ev ilâçlarından birşeyler uydurmaya çalışayım...

— Zahmet etmeyin. Benim yanımda bir miktar aspirin var. Onunla idare ederiz.

O sırada Horovska uyandı. Yukardan seslendi:

— Hoş geldiniz! Kahvaltıya teşekkürler!...

— Geçmiş olsun, Madam. Ateşiniz fazla mı?

— Hayır, ehemmiyeti yok. Yola çıkınca geçer zannedersem. Yalnız, şu Ruzyne hava meydanı buraya ne kadar mesafede acaba?...

— Sekiz kilometre kadar uzakta. Hemen gidecek misiniz?

— Öğleden evvel orada bulunsak fena olmaz.

— Öyleyse kolay! Bizim arabalardan biri o tarafa giderken sizi meydana bırakıverir.

— Zahmet etmeyin. Bu hem sizin, hem de bizim için tehlikeli olur! Tarlaların kenarından yavaş yavaş meydana yürürüz...

— Siz bilirsiniz. Nasıl isterseniz öyle olsun. Aklımdayken söyliyeyim: Biraz sonra bizim işçiler burada gizlice toplanıp sabah dualarını yapacaklar. Malûm ya, dua etmek, âyin yapmak resmen yasak...

Nicholas şaşaladı:

— Yasak mı dediniz?

— Son zamanlarda yasak edildi, biliyorsunuz.. Hattâ kiliseler kapatıldı. Evlerimizde kendi kendimize bile dua etmekten çekiniyoruz!

Nicholas, Horovska'nın yüzüne baktı. Genç kadın gülümsedi:

— İnanmak istemiyorsun galiba Nicky! Şimdiye kadar hiç kimseden duymamış mıydın bunları?...

Otokar'ın karısı boş sepeti tekrar koluna taktı:

— Bana şimdilik müsaade... Biraz sonra gelir, tabakları, süt şişesini alırım.

Horovska'ya döndü:

— Kendinize iyi bakın Madam! İlâca benzer bir şeyler bulursam getiririm.

— Çok teşekkürler! Güle güle...

Kadın çıktı. Nicholas kahvaltıyı Fedora'nın yanına çıkardı. Yan yana oturup yiyebildikleri kadar yediler. Horovska'nın bakışları çakmak çakmaktı.

— Burada yapılacak duaya ben de iştirak etmek isterdim. Hattâ sen de, değil mi Nicky? Fakat bu iş tehlikeli...

— Hem de çok tehlikeli Fedora!... Biz hemen yola çıksak fena olmaz! Fakat senin ateşin var. Cebimde bir aspirin kalmış. Şunu yutuver.

Horovska aspirini yuttu.

— Ateşimin ehemmiyeti yok Nicky! Londra'ya varınca her şey geçer! Biz şimdi ne yapacağımızı kararlaştıralım!

— Ben kararı verdim! Hemen çıkalım!

— Hava meydanına gitmek, arkadaşı bulmak, uçağa binmek o kadar zor ki!

Samanlığın kapısı tekrar açıldı. Otokar'ın karısı göründü:

— Size bir ilâç getirdim Madam. Şunu çiğnemeden yutun. Ateşinizi düşürür zannedersem...

Horovska tableti aldı. Cebine koydu.

— Çok teşekkür ederim. Şimdi bir aspirin yuttum. Bunu da birkaç saat sonra alırım. *(Devamı gelecek sayıda)*

1961'in Güzel Çocukları

Gülesin Çağın - Diyarbakır

Canan Erhan - İstanbul

Melike Kızılgün - İstanbul

Murat Keçelioğlu - İstanbul

Kuyumcu kardeşler - Manisa

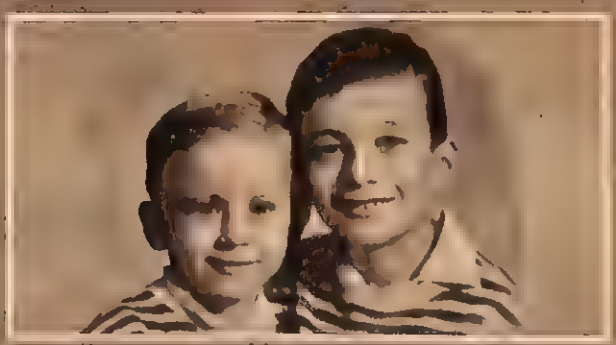
Uğur ve Nesip Adıyaman kardeşler - İzmir

Hakan Sümerer - İstanbul

Deniz Terim - Derince

Dilek Liverkan - İstanbul

Emine Baydar - İstanbul

Ayşe Serra Akkaya - İzmir

SUSAN HAYWARD — «Ada» isimli filmde Dean Martin'le birlikte oynuyor. Susan Hayward'ın filmdeki rol arkadaşı şarkıcı D. Martin'le sıkı fıkı dost olduğu görünüyor...

TONY CURTIS VE KARISI — Geçenlerde bir seyahat şirketi kendilerine 5 dakikalık bir reklâm için teklifte bulundu ama, bu onları kızdırmaktan başka işe yaramadı.

JOAN FONTAINE — Hollywood'dan New York'a giderek oradaki evine çekidüzen vermek istiyor. Meşhur yıldız bu yaz Avrupa'da yeni bir filme başlıyacak. Yukarıda J. Fontaine, Hollywood'da bir partide görülüyor.

SEVİŞME GÜNLERİ

Arjantin'deki Mar Del Plata üçüncü, yıllık Beynelmilel Film Festivaline İngiliz filmciliğini temsilen gönderilen, «Saturday Night and Sunday Morning», festivalin üç mükâfatını kazanmıştır: En iyi film, En iyi aktör (Albert Finney) ve en iyi senarist (Alan Sillitoe). Aşağıda bu güzel filmin fotoğraflarla hikâyesini veriyoruz:

TAKDİM EDEN: EDİBE DOLU (LONDRA MUHABİRİMİZ)

❶-❷ Arthur Seaton ne yapacağını bilen genç bir fabrika işçisidir. Başkaları gibi işinde ağır ağır ilerlemek veya ezilmek taraftarı değildir. Cesurdur. «İstediğim, zamanımı iyi geçirmektir, gerisi boş» diye düşündüğünden hafta içinde kendisini tamamen işine hasreder. Arthur için cumartesi akşamı, içki ve kadın demektir. Fakat bu konuda da kendi fikirleri vardır. Komşu kıziyle romantik aşk maceralarına atılacak tip değildir. İş arkadaşı Jack'ın karısiyle olan macerası gibi. Jack'ın evde olmadığı bir cumartesiyi Brenda'nın evinde geçiren Arthur, pazar sabahı Jack arka kapıdan içeri girerken, ön kapıdan evi terkeder. Jack olanlardan habersizdir. Arthur'a göre, eğer kocalar karılarına sahib olamazlarsa kabahat ancak kendilerinindir.

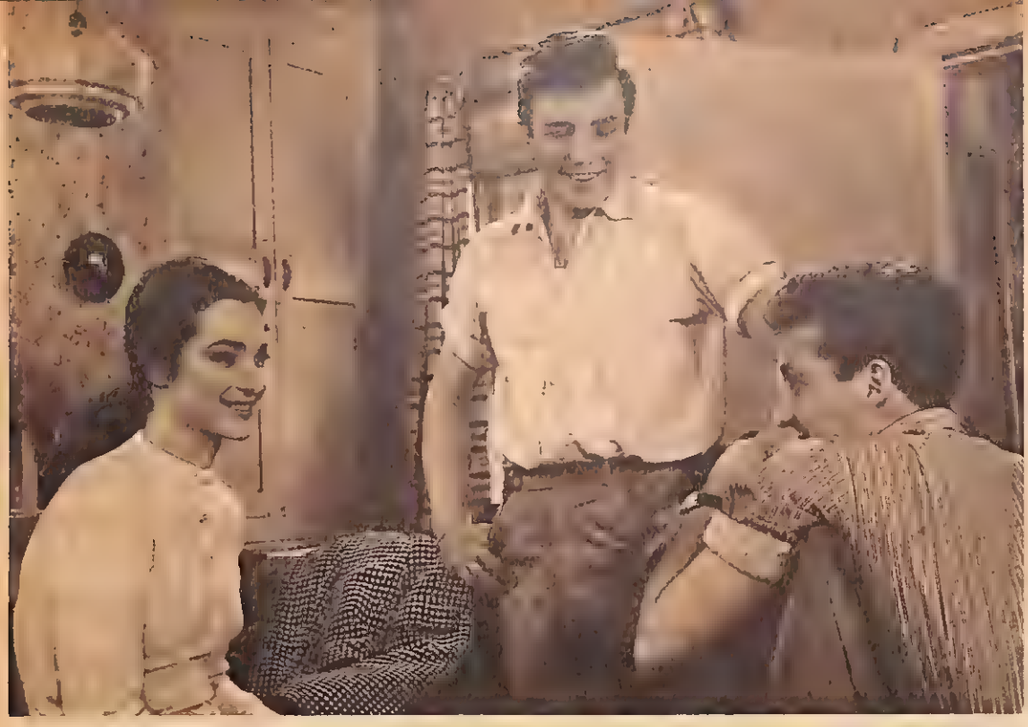

❷ Arthur, muhakkak ki, tek bir aşk macerasiyle yetinecek bir tip değildir. O, gerek vücut yapısı, gerekse düşünüş bakımından gerçek bir orta halli İngiliz donjuan'ıdır. Netekim, Brenda'nın evini terkettiği pazar sabahı uğradığı birahanede gördüğü güzel Doreen'i gözünden kaçırmamış ve kendisinden derhal bir randevu almıştır. Ancak Brenda'nın aksine Doreen, birinci öpücüğün arkasından bir nişan yüzüğü bekliyecek tipte çok sâf bir kızdır...

*Orijinal adı:
"Saturday Night and Sunday Morning"

Albert Finney ... Arthur Seaton
Shirley Anne Field ... Doreen
Rachel Roberts ..... Brenda

Rejisör: Karel Reisz
Senaryo: Alan Sillitoe

Bu film bir
BRITISH LION
prodüksiyonudur.

❸ Arthur için hayat yaşamağa değer, çünkü çalışmasını ve gönül işlerini ayarlamıştır. Hattâ fabrikada çay tatillerinde Jack'la şakalaşmağa bile vakit bulur. Fakat işler her zaman iyi gitmiyebilir. Netekim Brenda çocuk beklemektedir, Jack'ın kardeşi olanları sezmiştir.

❹ Öte yandan Doreen de Arthur'dan şüphelenmekte ve hep sinemaya götürmesinden şikâyet etmektedir. Fakat bir hafta sonu Arthur, Doreen'i memnun etmek için, kendi kuzeni ve Doreen'in kardeşiyle lunapark'a gidince işler iyice sarpa sarar. Brenda onları görür. Arthur, Brenda'yı iknaa çalışırken, Jack'ın kardeşi ikisini suç üstü yakalar ve beraberindeki asker arkadaşiyle Arthur'u yatağa düşürecek kadar dövüp orada bırakırlar.

❺ Dayak olayı Arthur'u değiştirmiştir. O artık «cumartesi akşamı»nı kapamayı ve «pazar sabahı»nda daha sakin olmayı tercih etmektedir. Bu düşüncesi Doreen'e nişan yüzüğünden bahsetmesine sebeb olur... İki genç artık parlak bir istikbal ve saadet dolu günler beklemektedir..

DİŞLERİNİZ SIHHAT VE GÜZELLİĞİNİZİN AYNASIDIR.

HAKİKAT OLMUŞ RUYALAR: 5

Evliya Çelebi dünyayı görüp, tanımak arzusu ile kıvranıyordu. Bir gece bir ruya gördü. Yemiş İskelesi yakınında Ahiçelebi Camisinde idi. Camiye Hz. Muhammed de gelmişti. Evliya Çelebi, Hz. Muhammed'in ellerini öptü. Yardım dilenmek için «Şefaat ya Resulûllah» diyeceğine, şaşkınlıkla «Seyahat ya Resulûllah» dedi. Kısa bir zaman sonra da emeline kavuştu...

SEYAHA

YAZAN:

EVLIYA Çelebi'nin en büyük merakı dünyayı dolaşmak, âlemi tanıyıp, öğrenmekti. Boş zamanlarında oturur, daima bilmediği ülkeleri hayal ederdi... İnsanlarını, hayvanlarını, hayatlarını içinde bulundukları ile kıyaslardı. Bu hali delikanlılık çağına kadar böyle devam etti. Sonra arasına kısılıp kaldığı muhit ve aile çemberinden kurtularak arzularının peşinden koşmanın çarelerini araştırmağa başladı: Nasıl yapmalı da başarmalıydı?

O zamanlar hiçbir çocuk, kimseye sormadan, görünmeden hiçbir tarafa gidemezdi. Küçük Çelebi de bunun için aile ocağından kaçmayı aklına bile getirmiyor, düşünüyordu.

Dördüncü Sultan Murat zamanında, delikanlılık icaplarından sıyrılıp, mâkul düşünme çağına girdiği sırolarda, arzularına daha çok bağlanmıştı. Onları dile getirmek gayesiyle plânlar kuruyor, uğraşıyor, çırpınıyordu (1630).

O yılın muharrem ayının dokuzuncu gününü onuncu gününe bağlıyan gecesi fikirleri oldukça ciddî safhaya girmişti. Sakin ve karanlık bir köşede yıldızlara baka baka projesini kalıptan çıkarmağa çalışıyordu. «Galiba olacak» diye diye saatler geçirdi, uyku bastırdı. Çıkmazlara girdikçe düşüncelerden başı ağırlaştı. Nihayet gözleri kapandı. Kendini ne kadar zorladıysa da, yumuşak elleri ile vücuduna sarılan tatlı uykuyu defedemedi.

Artık uykunun içindeydi; fakat uyanıkların haliyle uyuyor, kâh gülüyor, kâh somurtuyor, bazan da konuşuyordu. Kucağına düştüğü tatlı uykuda güzel bir ruya gördüğü hareketlerinden belli olmaktaydı.

Sabahın serinliği ile uyandığı vakit, sevdiklerinden ayrılmış gibiydi. Daha doğrusu, uyku âleminde mühim bir şeyini unutmuşa benziyordu. Hemen dışarı fırladı, tanıdıklarını buldu ve:

— Ben güzel bir ruya gördüm, dostlar!... diye, kendini konuşturan, güldüren tatlı ruyasını anlattı:

— Ruyamda kendimi Yemiş iskelesi yakınında, Ahiçelebi Camisinde gördüm. Caminin içi askerle ve nur yüzlü kimselerle doluydu. Mimbere yakın bir yere oturdum; yanımdaki cana sordum: «Benim sultanım, cenabı şerifiniz kimdir? İsmi şerifinizi ihsan buyurur musunuz?» O adam da: «Ben Aşerei mübeşşereden kemankeşlerin piri Saad ibni Ebu Vakkas'ım» dedi. Mübarek elini öptüm. Sonra çekinerek yine sordum: «Ya Sultanım, bu cemaat kimlerdir?» O da cevap verdi: «Onlar, Nebilerin ruhlarıdır; geridekiler sahabedir; sağdakiler Hz. Ömer, Ebu Bekir, Osman ve Ali'dir.» Sonra aramızda şöyle bir konuşma geçti: «Ya Sultanım, bu cemaatin bu camide toplanmalarının sebebi nedir?» «Azak taraflarında, sıkın-

YA RESULÛLLAH

URAL SAMANCIGİL

tı içinde olan İslâm askerine yardıma gidiyoruz. Şimdi Hz. Peygamber de gelecektir... Sana (otur) diye emredecek, itaat et ve namazdan sonra hemen kalk, mübarek elini öp; (Şefaat ya Resulûllah) diyerek yardım dile.» Bu sırada gelen Hz. Muhammed mihraba geçip, iki rekât namaz kıldı. Ben fakire bir dehşet, bir titremedir geldi. Ama Hz. Muhammed'in bütün eşkâline dikkat ettim. Sonunda Habeşli Bilâl «Fatiha» deyip, Hz. Peygamber mihrapta ayak üstü dururken, Saad ibni Ebu Vakkas elimden yapışıp, beni huzura götürdü, takdim etti: «Sadık âşıkın, Evliya kulun, şefaatinizi rica ediyor.» dedi. Ben de ağlıyarak mübarek ellerini öptüm. Fakat heybetinden «Şefaat ya Resulûllah...» diyecek yerde: «Seyahat ya Resulûllah...» diyivermişim. Hz. Muhammed de hemen dua etti: «Seyahati, ziyareti sıhhat ve selâmetle kolaylaştır, ya Rabbim...» Sonra orada bulunanların ellerini öptüm. Hz. Peygamberin elinden safran kokusu geldi burnuma. Diğer Nebilerin ellerinde ayva kokusu duydum. Ebu Bekir'inkinden kavun, Ömer'inkinden amber, Osman'ınkinden yasemin ve Ali'ninkinden karanfil kokladım bayağı.»

Dinliyenler birer türlü mâna verdiler, yorumda bulundular. Bazıları:

— Sen erdin artık, başka dileği ne yapacaksın? dediler.

Bazıları da işi lâtifeye döküp:

— Daha ne düşünüyorsun? Öteden beri arzuladığın olacak, ömrün seyahatte geçecek, dediler. Belki artık yüzünü görmek kaabil olmıyacak

Fakat lâtifecilerin dedikleri gibi oldu. Bu ruya Evliya Çelebi'yi emeline kavuşturdu... O yıl tanıdıklarından birinin, ruyasında gördüğü Bursa'ya gideceğini öğrenir öğrenmez, onunla gitmeğe hazırlandı. Hem yapmağa cesaret edemediği bir işi yaparak, evine haber vermeksizin, tanıdığının peşine takıldı.

Bursa ve seyahat pek hoşuna gitmişti... Elinde defteri, gördüklerini birer birer yazıyor ve ballandıra ballandıra tasvir ediyordu. Yalnız canını sıkan bir nokta vardı. O da memlekete dönüşünde babasına ne cevap vereceği idi.

Çelebi, bu âlem ve düşünceler arasında bocalarken, bir gece bir ruya daha gördü. Bu defa ruyası pek renkli, kokulu değildi... Babasından tekdir işitmiş, biraz da dayak yemişti. Korkuyla, ürkek ürkek ruyasını anlattı:

— Bursa'dan dönmüştüm. Babam beni yanına çağırdı: «Gel bakalım, Bursa seyyahı!...» diye karşısına oturttu. Sağ eliyle sol kulağımı büktü. Konuşmasına şöyle devam etti: «Oğul, şimdiden sonra sana seyahat göründü. Allah mübarek eyleye, ama, bir nasihatim var: Besmelesiz yemek yeme, sırrın olursa avradına söyleme... Kötü ile yoldaş olma, olay bozma, tarlaya basma, yâran payına sarkma, iki kişi söyleşirken dinleme, davetsiz bir yere varma, her mecliste işittiklerini hıfzeyle, gördüklerinden bir kitap yaz... Âhır ve âkıbetin hayrola, Cenabı Hak yardımcın ola...» dedi ve enseme dehşetli bir sille indirdi. Bu sille bana uğur getirdi. Ruyam hakikat oldu. Bursa'dan sonra ilk ruyamda adını duyduğum Azak'a gittim. Bu seyahatten dönüşümde Kırım Han'ı Bahadır Giray Han'dan fazlaca iltifat gördüm. Kalgay'lar da beni hoşça misafir ettiler; esirler, akçeler ihsan buyurdular.

Evliya, hakikaten adına lâyık çelebi bir insandı. Yalnız Kırım seyahatiyle kalmadı, hepimizin bildiği gibi Avrupayı, Asyayı dolaştı. Babasının ruyadaki tembihine uyarak (Seyahatname) adlı koca bir kitap vücuda getirdi.

GELECEK HAFTA: BENİ BUNLARDAN KURTAR

TÜRKÇEYİ İYİ BİLİYOR MUSUNUZ?

Ş. KUTKAN

NÂÇİZ

Sayın Necati Büyüktermiyeci

Konya

Mânevi bir mahviyetle aldığınız (Nâçiz) ismi iki kısımdan mürekkeptir: (Nâ) ile (çiz) den. (Nâ), Farsçada olumsuzluk ekidir. Bizdeki karşılığı (-sız) sıfat eki veya (olmıyan) kelimesidir: (Nâhoş) hoş olmıyan; (nâbecâ) yersiz; (nâtüvan) kuvvetsiz gibi.

Bu önekin Arapça kelimelerle kullanılamıyacağını iddia ederek Abdülhak Hâmid'e (nâkâfi) redifi münasebetiyle hücum edenler, (nâbâliğ, nâkaabil, nâmahrem, nâehl, nâhak, nâhalef, nâmâlûm, nâmâkul, nâmuvafık, nâtamam) sıfatlarını, hattâ Fuzûlî'nin meşhur Şikâyetnamesindeki (... nâmülâyim sözler işitip, nâmübarek yüzler göresin) cümlesini unutmuş olsalar gerektir.

Çiz), Farsçada (şey) demektir. Fransızcadaki (chose) gibi. Zaten ikisi de aynı kökten geliyor. Şu halde (nâçiz), hiçbir değeri olmıyan şey veya kimse demek oluyor.

■

ÖZÜR DİLEMEK

Soru — (Özür dilemek) tâbiri yanlış değil midir? Özür, beyan edilmez mi?

Cevap — Yanlıştır ama, doğru bir yanlış. Çünkü, artık herkes kullanıyor. Bu yanlış, Mevlânâ'nın şu cevabı gibi doğru bir yanlış:

Bir gün Mevlânâ'ya soruyorlar:

— Bitleri, pireleri öldürmek günah değil mi?

— Evet, günahtır ama, elinizi yıkayıncaya kadar.

Soran adam cahil. Peygamberimizin (bütün muzır şeyler öldürülmelidir) mealindeki hadîsinden haberdar değil. Ne desin ona Mevlânâ? Hem adamın anlayışını okşamış, hem de hakikati söylemiş. Yani günah değil demiş; fakat ona sezdirmeden. Üstelik, adama ellerini yıkamasını da öğretmiş.

Bir söz vardır: (Galat-ı meşhur, fasihden evlâdır) derler. (Aksuvata) nın fasihi (ahz ü îtâ) dır. Hadi böyle diyelim; imkânı var mı? Gülerler bize.

(Sobayı yaktım) deriz. Hakikatte sobayı mı yakıyoruz, yoksa içindeki odunu mu? (Bayramını kutlarım) dediğimiz zaman, karşımızdakinin bayramını mı kutlamış oluruz, yoksa kendisini mi? Doğrusunu ararsak, bunlar da yanlıştır. Fakat (sobanın içindeki odunu yaktım), (bayram vesilesiyle seni kutlarım) diye lâfı uzatır mıyız?

(Özür dilemek) de, bunlar gibidir; şu son senelerde dile yerleşmeğe başlıyan bir galat, bir yanlıştır. Fakat bunu böylece kabul edip kullanacağız. Kullanmazsak, delirten sudan içmemek için halkla temasını kesen Çin hükümdarına döneriz.

(Özür dileme) nin (özür beyan etmek) ten daha nazik, daha mahviyetkâr bir mânası var; bir nevi af dileme mânası var. Halk, bu mânayı (af dileme) nin sonundaki (dileme) yi özre katarak vermiş. O ne diyorsa, doğrudur; çünkü halkın dili hakkın dilidir.

Geleceğin En

KLOR

Geçenlerde iki Alman bilgini, Prof. Dr. Martin Strell ve Dr. Anton Kalojanoff, suni klorofil imal etmeğe muvaffak oldu. Şimdi binlerce kimyager, biyolog ve gıda uzmanı bu buluşu geliştirme yolunda gayret gösteriyor. Bu sahada en esaslı adım atılmıştır. Klorofil yakın bir gelecekte belki bütün ilâçların yerini alacaktır. Suni klorofilin tıp sahasındaki büyük önemini etraflıca izah eden aşağıdaki yazıyı okuyun.

YAPAY klorofilin elde edilmesiyle, kimya ilminde yeni ufuklar açılmıştır. Tıp, bu keşiften çok büyük faydalar sağlıyabilir. Hayat membaı olan klorofil, güneş, su ve karbon dioksit gibi yaşatıcı elemanları üzerinde toplıyan bir maddedir. Bitkilerin can damarı olan klorofil kıymetli bir ilâç olarak öteden beri bilinirdi. Eski insanlar yaraları iyileştirmek için, deveran bozukluklarında, kan yapısını ilgilendiren ârızalarda klorofilin iyileştirici hassalarından istifade etmişlerdir. Ancak klorofil çok hassas bir maddedir. Onu yaşama ortamı olan bitkiden ayırır ayırmaz hemen değişiverir. Ondan faydalanmak bu bakımdan çok güç bir iştir. Bazı hususi yollarla klorofil ilâç haline getirilebilmektedir. Klorofili büyük miktarda elde etmenin yolunu bulup, bunu sanayileştirmedikçe, ondan sağlanacak istifadeler mahdut kalır. Halbuki klorofil, küçük çiziklerden en büyük ameliyat yaralarına, en şiddetli yanıklara kadar hasta dokuların süratle yenilenmesinde, hücrelerin yeniden teşekkülünde müessir olacak kabiliyette bir maddedir. Amerikalı doktorların araştırmalarından anlaşıldığına göre klorofilin kalb üzerinde de fevkalâde tesirleri vardır. Kalb hastalıklarında klorofil, Dijital'den belki de daha kuvvetli bir ilâç olarak karşımıza çıkıyor. Bu neticeye bakarak birçok kalb hastaları, Dijital yerine bol yeşil salata ve marul yemeği bile düşünmüşlerdir. Ama yeşilliklerle alınan klorofilin, ilâç olarak hazırlanmış klorofil yerini tutmıyacağını da bilmek lâzımdır. Gerçi hiçbir yeşillik kalb hastaları için zararlı değildir. Ama yediğimiz sebze ve yeşilliklerde bulunan klorofil'in bir ilâç gibi kalbe tesir etmesini beklememeliyiz. Klorofili

Önemli İlâcı:

OFİL

vücuda damla veya hap şeklinde vermek lâzımdır ki, iyileştirici tesiri görülebilsin.

Klorofilin nasıl olup da birçok hastalıklarda iyi edici tesir icra ettiğini ilim izah edemiyor. Gerçi 1918 de İsviçreli eczacı Bürgi, klorofilin, kansızlık, damar kireçlenmesi, tansiyon bozuklukları, deveran rahatsızlıkları ve zafiyetlere fevkalâde iyi geldiğini tecrübe ile izah etmiştir. Ama klorofilin tesir mekanizmasını iyice öğrenebilmek için bütün ümitler, yeni keşfedildiğini öğrendiğimiz suni klorofilin geniş ölçüde imaline bağlı bulunmaktadır.

Klorofilin koku giderici hassası

Klorofil eskiden beri tanınmakla beraber onu sanayi sahasında tatbik işine ilk girişenlerden biri Amerikalı Dr. Westcott olmuştur. Dr. Westcott harbden sonra tabiî klorofil üzerinde çalışmalar yapmış ve klorofilin fena kokuları izale edici hassası olduğunu kesin olarak belirtmiştir. Yaralarda husule gelen fena kokuları da geçirdiği için bunu önlemek üzere klorofilli merhemler yapılmıştır. Bunu takiben klorofil kozmetiklere, çiklet ve dişmacunlarına konulmağa başlamıştır. Klorofilin hususi bir yolla elde edilmiş şekli olan «Klorofilin» fena kokuları yok eden bir karışım olarak böylece ortaya çıkmıştır. Bu suretle sarmısak ve soğan kokularını klorofil almak suretiyle önlemek kaabil olmaktadır. Avrupa ve Amerikada klorofilli sigaralar, ayakkabı tabanları, çoraplar satılmaktadır. Klorofil öyle büyük bir reklâm unsuru olmuştur ki, bu sayede birçok maddelerin satışları büyük nispette artmıştır.

Klorofilin elde olunmasındaki zorluk

Bitkiden klorofil elde etmek için bugüne kadar kullanılan usuller çok pahalıya mal olmaktadır. Meselâ bir ton yoncadan ancak beş kilo sâf klorofil çıkarılabilmektedir. Eğer klorofil suni olarak ve büyük miktarda elde edilebilirse, o zaman çok ucuza gelecek, ilâç sanayiinde bol bol kullanılabilecektir. Şimdiden birçok ilâç fabrikaları bu konuda çalışmalar yapmaktadır. Yapay klorofili çok miktarda elde etme işi artık bir gün meselesi olmuştur. Bir kere bol miktarda klorofil elde edilebilirse, bundan en ziyade kalb hastaları büyük faydalar sağlıyacaktır. Çünkü, yukarıda bahsettiğimiz gibi bugün kalb hastalarının başlıca ilâcı olan Dijital hastaya ancak muayyen dozlarda verilir, zira fazlası zehirdir. Halbuki klorofilde bu tehlike de bahis konusu değildir. Alman doktorlarının imale muvaffak oldukları suni klorofil, istikbalde harika bir ilâç olarak birçok hastanın hayatını kurtaracak, insanların yüzünü güldürecektir. Şimdiden bilemediğimiz başka hassaları da meydana çıkabilir. Çıkacağı da muhakkaktır. Ama bunların neler olabileceğini anlamak için önce sâf klorofili uzun zaman dayanacak halde ve bol miktarda elde etmek şarttır. Son yıllarda antibiyotiklerin kazandığı kıymet gözlerimizin önündedir. Ama klorofilin ortaya çıktığı gün bütün gözler onun üzerine çevrilecek, ilâç sanayii onun çeşitli şekillerini insanların hizmetine hazırlıyacaktır.

Klorofilin değeri

Klorofil yeşillik dünyasının hayat kaynağıdır. Bitkilere yeşil rengi veren odur. Üzerinde dört ayrı yeşil renk vardır. Suda erimez, ama alkol ve organik eriyiklerde eriyebilir. Kanın kırmızı rengini bulmasında rol oynar. Bitkiler aldıkları su ve karbon dioksidi, klorofil sayesinde karbon hidratlara çevirirler. Gıda maddesi yapanlar da klorofili boya olarak kullanırlar. Yosun gibi bazı bitkilerde klorofil bulunmaz. Havadaki karbon dioksidin karbon hidrata çevrilmesi için fotosentez olayının gerçekleşmesi lâzımdır. Bu olay da ancak güneş ışığı ve klorofil yardımı ile meydana gelebilmektedir. Bitkilerin yaşamasında böyle hayati önemi olan bu harika madde artık hayat verici hassasını insanların sağlığının korunması alanında gösterecek, onları birçok hastalıktan koruyacaktır.

Müzik, ruhun gıdasıdır...

Tuşların üzerinde uçuşan
Bu sihirli parmaklar,
Ne kadar hafif...
Teshir olmamak mümkün mü?

Siz de
Hafif, hafif... oluyor,
Tatlı nağmelerin kanatları üzerinde,
Bir rüya diyarına doğru uçmaya başlıyorsunuz...

UFA, size yemekten sonra
aynı hafifliği temin eder.

UFA
ile pişirilen yemekler
besler,
kat'iyen ağırlık vermez.
UFA vücudun gıdasıdır.

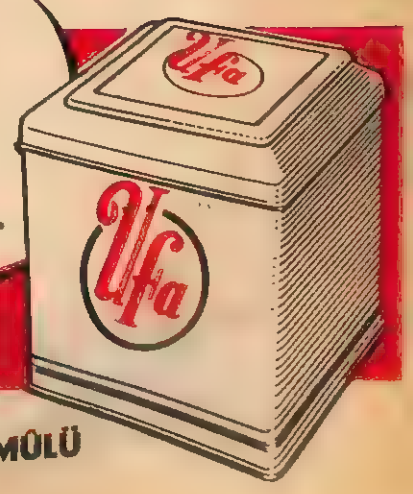

TURYAĞ FABRİKALARI MAMÜLÜ

A - 317 Reklâm Moran

NEDEN SİZ DE KAZANMIYASINIZ

Söke Şubemiz 100.000.— TL. Talihlisi
Bayan Semiha Başöz ve Ailesi

Hasırcılar Şubemiz 50.000.— TL. Talihlisi
Bayan Kler Sevi

Adapazarı Şubemiz 150.000.— TL. Talihlisi
Bay Rasim Baykal

TÜRK TİCARET BANKASI

GECE YARISI ÂŞIKLARI

FORMA: 16

— Şu duvara bak. Gölgeler yürüyüş. Odamın duvarları üzerinde bir erkeğin gölgesini görmek hakikaten garibime gidiyor.

— Duvarda iki gölge var. Birbirlerine yaklaşıp birçok şeyler fısıldaşıyorlar... Değil mi?

— Evet. Yarın sabah senin ayrılacağını söylüyor. Yarın akşam o duvarda gölgenin görülmiyeceğini söylüyor.

— Böyle konuşma, Françoise... Üzülmeni istemem...

— Üzülmüyorum... Hem neden üzüleyim. Sana âşık değilim ki.

— Emin misin?

— Eminim ama, yine de senin yokluğunu hissedeceğim... Bir boşluk olacak etrafımda.

— Marcel, seni sevseydim korkunç bir gün olurdu bugün.. Seni sevmemeliyim. Sevmemi sen de istemiyorsun, değil mi?

— Birbirimizi sevmemeniz lâzım. Burası muhakkak. Ben de seni sevmiyorum.. Söylediklerimi işitiyor musun?

İKİSİ DE HİÇ SUSMADAN MIRILDANIYOR, BİRBİRLERİNİ SEVMEDİKLERİNİ SÖYLÜYORLARDI AMA, HAREKETLERİ AŞK ÇIĞLIKLARINI HATIRLATACAK KADAR MÂNALIYDI.

— İşitiyorum tabii, ama sen benim söylediklerimi işitip işitmediğini söylemedin.

İKİSİ DE BU ŞEKİLDE BİRBİRLERİNDEN TATLI SÖZLER BEKLİYORLARDI. NİHAYET FRANÇOISE DUDAKLARINI UZATTI.

BİRAZ SONRA MARCEL GENÇ KIZI YATAĞINA YATIRMAK İSTEDİ. FRANÇOISE BİR KOLTUĞA UZANDI. ORADA DA FAZLA DURAMADI VE

— Françoise?

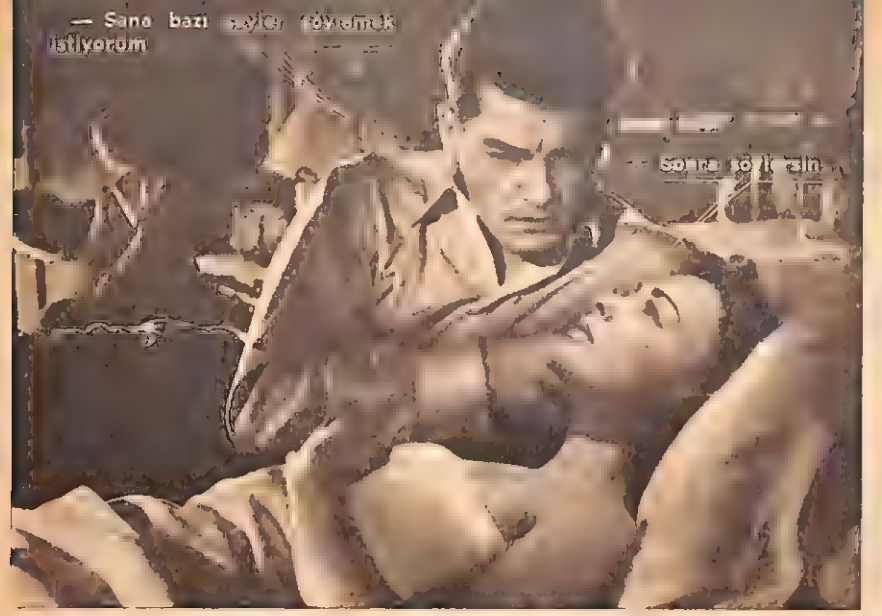

MARCEL UYUYABİLMEK ÜMİDİYLE TEKRAR KOLTUĞUNA UZANDI AMA, SABAHA KADAR GÖZÜNÜ KIRPAMADI.

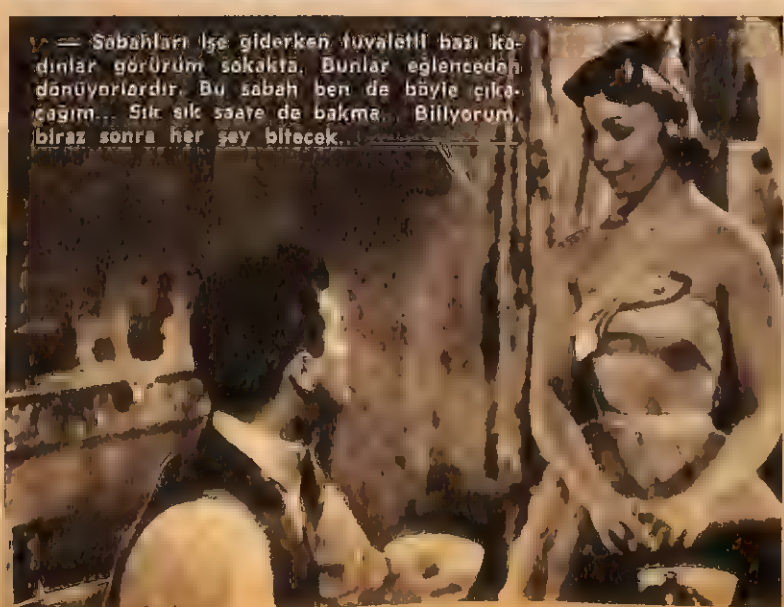

(Devamı gelecek sayıda)

ANA TEBESSÜMÜ MÜ? Belçikalılar yeni kraliçelerini pek seviyorlar. Fabiola'nın bir zaman sonra kendi çocuğunu kucağına alacağı kulaktan kulağa fısıldanıyor. Giyinişi ve hareketleri henüz böyle bir haberi kesin olarak belli etmiyorsa da genç kraliçenin davranışlarında böyle bir hal sezilmektedir. Durum yakında kendini belli edecektir.

Ünlü Amcasına Meydan Okuyor

Eski Nato Genel Sekreteri P. H. Spaak'ın 17 yaşındaki yeğeni Catherine, amcasının ve babasının bütün itirazlarına rağmen sinema mesleğine atılmış bulunuyor. Bir senaryo yazarı olan babası, onun bu mesleğe girmesini hiç istemiyordu. Önce küçük bir rol için babasının zorla rızasını aldılar. Yapacağı iş bir hapishanenin ziyaretçi salonunda masum yüzlü bir genç kızın üzüntüsünü canlandırmaktan ibaretti. Catherine bu rolü o kadar mükemmel yarattı ki, sonradan Fransız televizyonunda aynı sahne tekrarlanırken Catherine'i gören Sophia Loren, kocası prodüktör Ponti'nin dikkatini bu kız üzerine çekti. Böylece Catherine için yeni bir istikbal başladı. Son çevirdiği filmde, bir ressamın karısı rolünü yapıyor. «Üç Hakikat Çeşmesi» isimli bu eserde, Michèle Morgan ve Jean - Claude Brialy ile birlikte oynuyor. Film icabı bir ressam gerçekten Catherine'in tam on bir ayrı portresini yapmıştır. Sağdaki resimde rejisör Villiers'i ressamın karısı olarak poz veren Catherine'e son talimatını verirken görüyorsunuz. Üstte, amcası Spaak görülüyor.

IRA ENDİŞELİ Avrupa seyahatlerini bitiren genç evliler; Baby Pignatari ve eski Prenses Ira Fürstenberg, Amerika dönüşü Londra'da bir, iki gün dinlendiler. Ira pek keyifli görünmüyordu. Çünkü iki çocuğunu almak için eski kocası ile yaptığı telefon görüşmesi menfi sonuç vermişti...

GEÇMİŞ ZAMAN OLUR Kİ... Geçenlerde Cary, Monaco'ya giderek üç gün Grace ile Prensin misafiri oldu. İki dost yıllar sonra tekrar görüştüler, eski tatlı hâtıraları andılar. Prens ve eşinin bugünkü saadetinde Cary'nin büyük rolü olmuştur. Çünkü Cary Grant, Grace Kelly ile aynı yerde bir film çevirirken prensi tanımıştı. Grace bunu unutamıyor.

YILDIZINIZ DİYOR Kİ

4 mayıstan 10 mayısa kadar : Doğduğunuz burcu bularak kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

Büyük bir heyecan geçirmişsiniz. Bu heyecanın tesiri üzerinizde hâlâ kalmış. Birkaç gün zihninizi başka şeylerle meşgul etmeniz lâzım. İş hayatınızın aksamaması için mutlak böyle yapın.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 21 MAYIS

Hayatınızın rahat bir devresine girdiniz. Bugüne kadar geçirdiğiniz ufak tefek sıkıntılar bir daha kapınıza uğramıyacak. Sevdiğiniz şeylerle meşgul olun ama, bu arada işinizi ihmal etmeyin.

İKİZLER BURCU
22 MAYIS - 20 HAZİRAN

Seçtiğiniz meslek sizin için çok kârlı. Ama bundan daha fazla istidadınız olan bir saha var. Bu sahada da ayrıca başarı kazanabilirsiniz. O istidat yakında tepki gösterecek, biraz bekleyin.

YENGEÇ BURCU
21 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

Sevdiğiniz bir insandan birkaç gün ayrı kalacaksınız. Bu ayrılık size onun kıymetini çok daha iyi takdir ettirecek. Bir müddet sonra sevdiğinizle karşılaşınca, ona iyice susamış olacaksınız.

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 22 AĞUSTOS

Jüpiter gezegeni size para getirecek kapıların kilitlerini açmaya başlıyor. Bütün enerjinizi bir araya toplıyarak yeni hamleler yapın. Para bakımından şansınız şu sırada çok açık bulunuyor.

BAŞAK BURCU
23 AĞUSTOS - 22 EYLÜL

Sizde hiçbir hastalık yok. Kendinizde bazı rahatsızlıklar hissediyorsanız, bu, tamamen ruhi sebeplere bağlı ve geçici bir şey. Yıldızınız sağlığınızı garantiliyor. Boşuna evhamlanmayınız.

TERAZİ BURCU
23 EYLÜL - 22 EKİM

Çok kıymet verdiğiniz bir insan size beklediğiniz kadar ilgi göstermiyor. Buna bakarak onun sizinle ilgisi olmadığını zannetmeyin. İçinde bulunduğu şartları düşünürseniz, ona hak verirsiniz.

AKREP BURCU
23 EKİM - 21 KASIM

Çok basit ve maddi şeyler için günlerinizi zehir ediyorsunuz. Halbuki bahtı açık, hayatı ârızasız geçecek bir insansınız. Mânevi kıymetlere de biraz önem verirseniz, çok daha mesut olursunuz.

YAY BURCU
22 KASIM - 20 ARALIK

Evinizde bir değişiklik görünüyor. Bazı yeni eşyalar yuvanızı süsliyecek. Eşyaların yenileşmesiyle beraber yeni bir insan da yakınlarınıza dahil olacak. Bu değişmeler bütün ailenin lehinde.

OĞLAK BURCU
21 ARALIK - 19 OCAK

Bu hafta Satürn gezegeni burcunuzun faaliyetlerini frenliyecek. Şu günlerde önemli kararlar vermeyin, yeni teşebbüslere girişmeyin. Normal işinize devam edin ve sabırlı olun. Sonunuz iyi.

KOVA BURCU
20 OCAK - 18 ŞUBAT

Çok sevineceğiniz bir haber alacaksınız. Bu haber bütün yakınlarınızı da ilgilendirecek. Sevinciniz bütün ailenizin paylaşacağı kadar büyük ama, en büyük pay, gene de size düşüyor...

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

İkizler Burcundan biriyle müşterek bir işiniz var. Bu işe hemen girebilirsiniz. İkizler Burcunun talihinden şu sırada faydalanmanız gayet kolay olacak. Bu güzel fırsatı kaçırmamalısınız.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Uşaktan Bay Recep Çelik'e:

Çocuğunuzun rahatsızlığının ne olduğunu ancak onu muayene eden ve tedaviye çalışan hekimler bilir. İnşallah tedaviye muvaffak olursunuz.

■

Ankaradan Bay F. Özlü'ye:

Şiiriniz güzel. Fakat, Hayat mecmuasında şiir neşretmiyoruz. Edebiyat mecmualarına gönderiniz. Beğenirlerse neşrederler.

■

Bilmece gönderen okuyucularımıza:

32 kareden fazla kapatılırsa bilmeceler pek basitleşiyor. Gelen bilmeceler arasında elli kareye kadar kapatılmış olanlar var. Aynı zamanda, daima bildirdiğimiz gibi, tam kelime, sıfat veya fiil kullanmak, eksik kelime yazmamak, sonlarına dan, a, de gibi takılar koymamak lâzım. Bu yüzden maalesef neşredemiyoruz. Her gönderilen bilmecede muhakkak dört, beş yanlışlık bulunuyor.

■

Ankaradan Bay G. A. ya:

Arkadaş arasında, samimiyete mâni olacak şekilde bir sıkılganlık göstermekte mâna yok. Beğenmediğiniz bu huyunuzu yenmek için iradenizi kullanınız, en yakın bulduğunuz bir arkadaşınızla dertleşiniz, kalabalık içinde daha fazla bulununuz ve herkesle konuşmaya gayret ediniz. Pek çabuk açılırsınız.

Yeni Çıkan Kitaplar

UNUTULMUŞ GÜNLER

Tanınmış yazarlarımızdan Süreyya S. Berkem, Mütareke günleriyle Millî Mücadele yıllarına ait hâtıralarını «Unutulmuş Günler» adı altında neşretti. İçinde Büyük Kurtarıcımız Atatürk'e ait şimdiye kadar hiç neşredilmemiş çok dikkate şayan kısımları da muhtevi bulunan bu eseri o günlere yetişmemiş olan gençlerimize bilhassa tavsiye ederiz.

Ankaradan Bay H. İ. ye:

Hekimlerin cildinizde hâsıl olan kabarıklıkları anlamamalarına ihtimal veremiyoruz. İyi bir cilt hekimine gidiniz.

■

Bay Salâhaddin Teoman'a:

Verem artık tehlikeli bir hastalık olmaktan çıkmıştır. Evlilik sizi tekrar verem etmez. Temkinli ve mâkul hareket edersiniz. Sizi çok sevdiğini söylediğiniz nişanlınız hayatınızı neşelendirecektir. Küçük maaşlı memurlar da bir yuva kurup pekâlâ geçinebiliyorlar.

■

Mecidiyeköyden Bay Cemal Reis'e:

1313 senesindeki Kadir gecesi bugünkü milâdi sene hesabiyle «1896 mart, 11 çarşamba» gününe raslar.

■

Bay Erkan Kip ve Bâki Dilil'ye:

İstanbul şehri kurulduktan sonra âsi komutanlar tarafından 2, Kayserler tarafından 2, İslâvlar tarafından 4, Avarlar tarafından 1, Ehlisalip tarafından 1, İranlılar tarafından 1, Araplar tarafından 7, Osmanlı Türkleri tarafından 5 defa muhasara edilmiştir.

■

Bay Hakkı Kılıç ve Bay Lûtfi Keskin'e:

Hayat Ansiklopedisi 30 fasikül tutacak ve beş cilt teşkil edecek, iki buçuk senede tamamlanacaktır. Eser fasikül halinde neşredilmektedir. Hazır ciltleri mevcut değildir. Ciltli bir halde, tamamını almak isterseniz iki buçuk sene beklemeniz lâzım.

■

Ceylânpınardan Bay İ. N. Y. ye:

Gönderdiğiniz kompozisyona çok teşekkür ederiz. Fakat teknik sebepler yüzünden basmamız maalesef mümkün olamıyacak. Biz de bayramınızı tebrik ederiz. Hayat mecmuasına abone olmak arzu ediyorsanız, en az altı aylık abone bedeli olan 30 lirayı gönderiniz ve hangi sayıdan itibaren abone olmak istediğinizi de lûtfen bildiriniz.

■

Bursadan Bay Fahrettin Yedek'e:

Türkiye haritasını tek pafta halinde vermemiz mümkün değil. Bu üç paftayı birleştirerek bez üzerine yapıştırmayı denerseniz çok güzel netice alacaksınız.

■

Şavşattan Bayan E. T. ye:

Hayat mecmuasında bir örnek sahifesi açmak için yaptığınız teklif güzel. Fakat muhtelif örtülerin, dantel ve oya işlerinin yalnız resimlerini vermek kâfi değildir. Tariflerinin de yapılması lâzım gelir. Bunun için de bir, iki sahifeye ihtiyaç vardır ki, bugün için el işlerine böyle bir yer ayırmamız mümkün değil.

«Don Coky» imzası ile aldığımız bir mektubu aynen veriyoruz: «Madam Angele Sarian'ın kedisiyim. Halen New York'ta bulunan sahibem beni şimdilik burada emanet bıraktı; ama yakında yanına alacak. Beni çok özlediğini bildiğim için bu resimle kendisine sevgilerimi iletmenizi rica ederim.» New York'lu okuyucumuza bu vesile ile biz de selâmlarımızı yollarız.

Okuyucularımızdan Bay P. K. ya:

Kıbrısta, Lefkoşede çıkan Bozkurt gazetesine mektup yazıp Türkçe neşriyat yapan gazete ve mecmuaları sorunuz.

■

Niğdeden Bayan H. K. ya:

Ekseri insanlar ruyalara, bazan fallara inanırlar. Fakat atalarımız «İstikbali Allahtan başka kimse bilmez» ve «İş ruyayı görmekte değil, hayra yormaktadır» demişler. İstihare kelimesine gelince, Arapçada «Sureti mahsusada ruyaya yatmak» demektir. Bazı inançları kuvvetli insanlar bir hâdise hakkında karar vermek için ruya görmeğe yatarlar ve gördükleri ruyayı iyiye veya kötüye yorarak o iş hakkında bir karar verirler. Bize kalırsa işleri ruyaya değil, mantığa ve aklıselime bağlamak daha hayırlıdır.

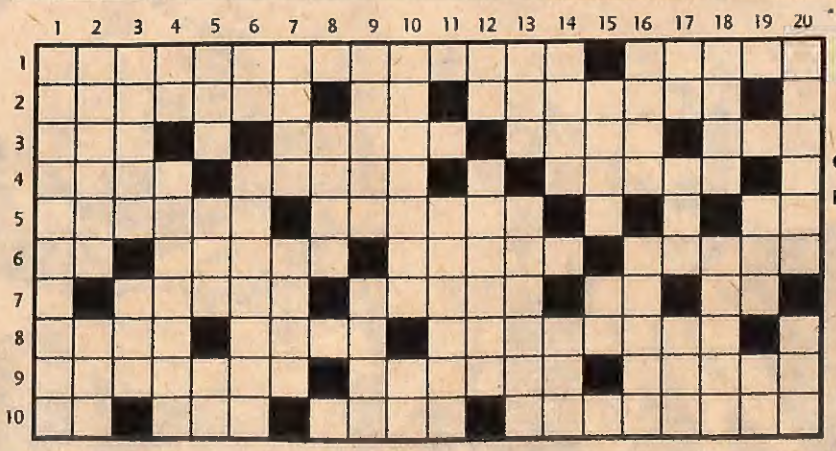

BİLMECE

SOLDAN SAĞA: 1: Berdelâcuz — Sonsuz. 2: Çanakkale ilçesinin bucaklarından birinde oturan — Yama — Direktifler. 3: Şeref — Başkalarına eziyet eden insan — Öpücüğün eski adı — Bir göz rengi. 4: Dinî inanç — Veresiyenin aksi — Rengi, boyası veya kabartmaları görünmez hale gelmiş olan. 5: Yeni terimde «giller» karşılığı kullanılan bitki veya hayvanların tasnifinde bölüm — Amerikanın büyük nehirlerinden — Bir nota. 6: Zaman bölümü — Suriyede büyük bir şehir — Menhus bir hastalık — Bina veya bir aracın minyatür modeli. 7: Ev kuşlarının mekânı — İbadethane — Kuzu sesi — Kamer. 8: Taburun büyüğü — Lâyık — Bilgin zat (iki kelime). 9: Zeytingillerden ömürlü bir çiçek — Bir sigara adı — Kas. 10: Sahip — Günün doğduğu yer — Pek çirkin — Güzel şiir ve nesir sanatı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: Bir bölgeyi tetkike veya bulmağa giden kalabalık ekip. 2: O vakit — Tersi iptidai deniz vasıtası. 3: Kinaye — Tersi bitki sapı. 4: Lâhza — Son. 5: Başa giyilenlerden — Lâkırdı — Su. 6: Kırmızı — Kolsuz pardesü. 7: Karadeniz illerimizden — Sağlıklı. 8: Tersi general. 9: Yavuzun adı — Alaturkada bir makam. 10: Formoza ile Japonya arasında bir ada — Genişlik. 11: Cehennem meleği. 12: Alaturka bir saz — Kore'de oturan. 13: Tersi üzüm tarlası — Sonuç. 14: Millet — Tersi eski terimde kan. 15: Ad — Su. 16: Arzu — Tersi kabuklu yemişlerden. 17: İle anlamına eski bir takı — Yapma — Bayağı. 18: Elbisenin belden aşağı sarkan kısmı — Tersi ahçı çırağı. 19: Oy — Diyapazonun verdiği ses. 20: Tanrıya karşı ödevini yapma — Duvarlı bahçe veya toprak tümseği.

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

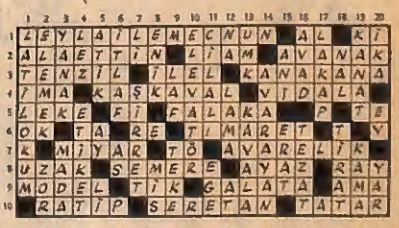

KARIKATUR

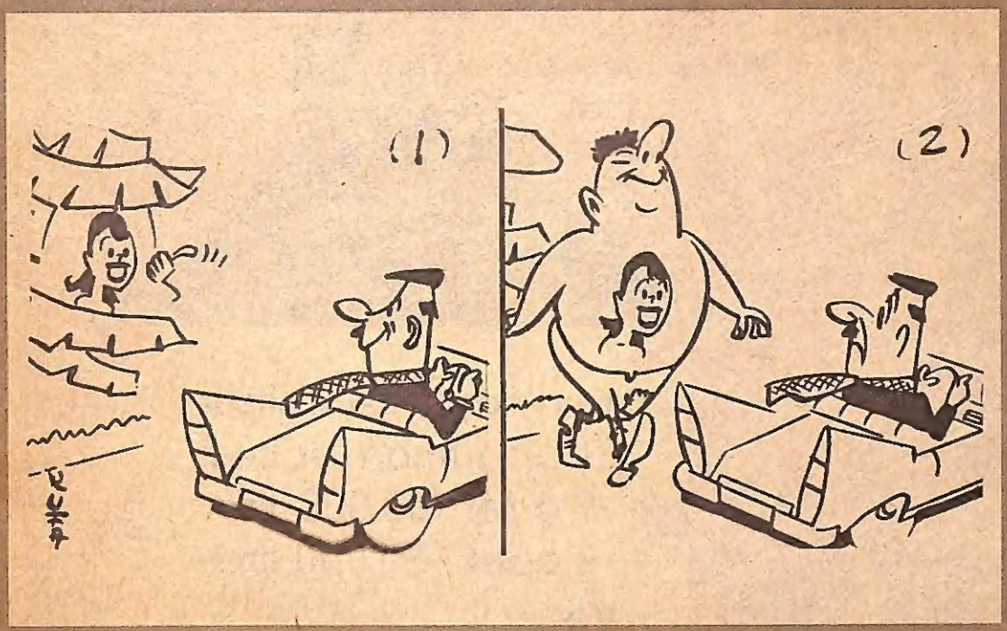

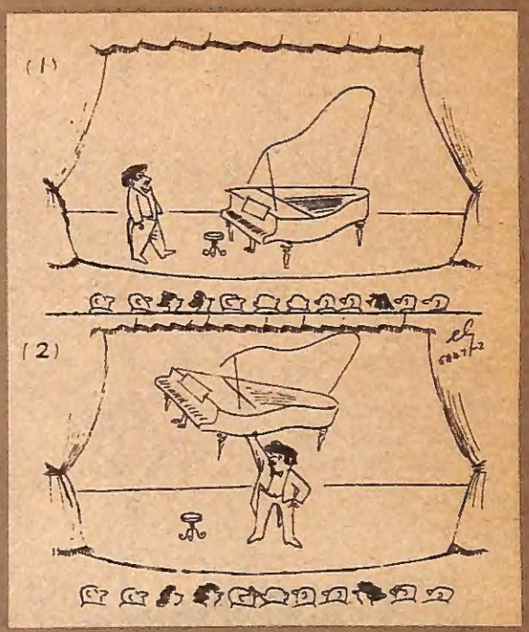

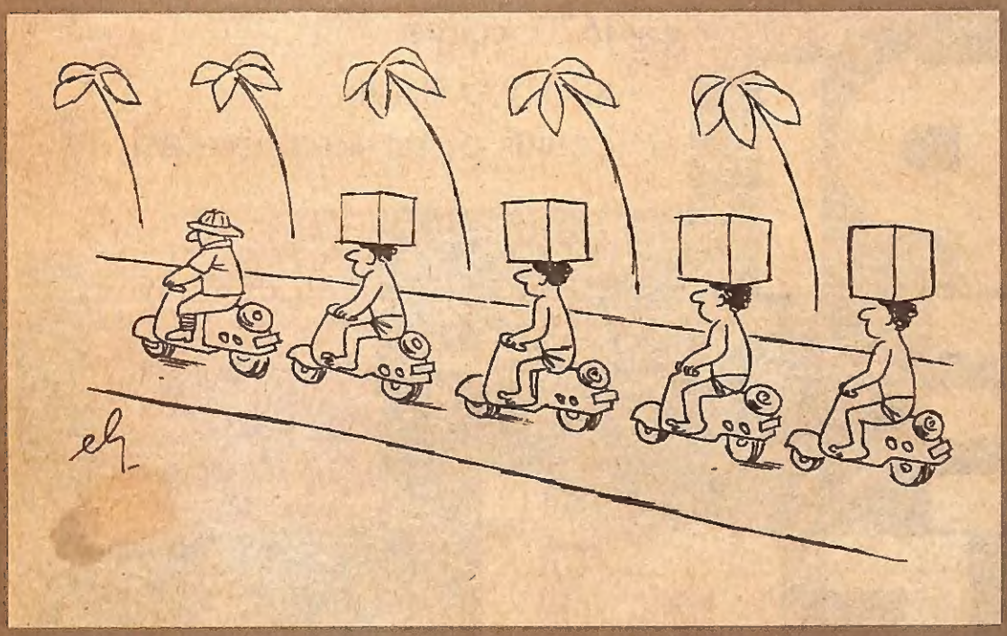

Yılın ikinci çekilişinde
10 apartman dairesi
1 adet 100.000 lira
2 adet 50.000 lira
Ve
1620 kişiye
400.000 liralık
çeşitli para ikramiyeleri

YAPI VE KREDİ BANKASI

Son para yatırma günü
15 Mayıs 1961
Her 100 liraya ayrı bir
kur'a numarası